

elektronická

KAPITÁNSKÁ POŠTA

metodický a informační zpravodaj HKVS

číslo 50, říjen 2017

Z našich vod

Reportáže z našich kurzů

Aktuálně

Podzimní sraz VS v Kolíně

- na co se můžete těšit

Navigamus 2018

- začíná předprogram

Sestry a bratři,
a je to tady... Co? No přeci nový skautský rok, voda, zážitky z táborů, nové celoroční plány, nováčci, rozšiřování družin, opravy lodí (někde i po Třech jezzech, jak vidno z fotografií na webu).

Ale to jsem nemyslel. Pro mě „a je to tady“ v tuto chvíli znamená, že naše Vodácká příručka ke kapitánské zkoušce vodních skautů, zlidověle „naše skripta“ je hotová, z grafičky se jen kouří, jak láme k tisku poslední kapitolu, jazyková korektorka čte nátičky, já čtu nátičky a ladíme a opravujeme, vlasy nám vstávají hrůzou (a mě z toho šedivěji), aby se to stihlo, aby tiskárna byla cenově dostupná, nezkažili to.

Malá odbočka: někdy skoro před dvaceti lety, když jsem jako čerstvý kapitán oddílu byl na srazu kapitánů, tak se tam domlouvala právě brožurka, která by byla

doplňkem k Vosátkovu „Z deníku kapitána“ a obsahovala metodiky ke kapitánské zkoušce. Postavil se již tam okruh autorů, domluvilo se, kdo koho osloví a napíše které texty a jelo se domů. Já, jakožto tehdy čerstvý absolvent záchranářského kurzu na divoké vodě jsem měl napsat kapitolku o záchraně na vodě – ano, tu, co od roku 2001 někteří z vás dostávali jako materiál ke Kapce nebo na lesních školách. Stejně tak ostatní psali jako své instruktorské a jiné práce další a další, materiály se kupily v rukopisech. Jak myšlenka dál žila, to nevím, s kapitanátem jsem v kontaktu moc nebyl.

Pak v roce 2013, když jsem přemýšlel o kandidatuře na hlavního kapitána, tak jsem si vzpomněl a udělal ze skript hlavní bod svého volebního programu – a spolu s Pavlíkem Bárů jsme se snažili to táhnout, scelovat, aby to vzniklo. Pavlík, bez kterého by to doteď nebylo, mi postupně předal celou agendu, editorství a dopsání chybějících textů a vůbec všechno. Postupně tak vznikla plnobarevná knížka se stovkami fotografií a obrázků, revidovaná mnoha kapacitami v daných oborech. Poslední opravy textů jsem dostal minulý týden a poslední obrázek snad bude doladěn zítra...

A teď jdeme do finále. Je ještě určité riziko, že se to do srazu nestihne vytisknout, porouchá se auto z tiskárny, vyhoříme, ale prostě – Vodáckou příručku na srazu pokřtíme a bude tam ke koupi (kdo koupí, neprohloupí, ideální vánoční dárek, kupte svým ratolestem, jediné u nás levnější atd.).

Tak mi, vlastně nám všem, držte palce!

Cedník

Podzimní sraz VS

7

Rozhovor Jakub Axman

13

Navigamus 2018

16

Kurzy

21

Základna Opařany

31

Zprávy z HKVS

Jako již v minulých letech, v červnu se zasedání HKVS nekonalo, sešli jsme se v červenci, potom někteří na různých kurzech a akcích v létě. Vzhledem ke Třem jezům se další zasedání bude konat až v říjnu.

UPRAVENÝ ZNAK VS

Tým kolem skautského loga dokončil po našich připomínkách úpravu znaku VS, kde se doladily linky a celkové vyčištění symbolu. Upravený znak je ke stažení zde: logo.skauting.cz/Download/ Doplnkové znaky > Symboly > Znak vodních skautů; k dispozici je i přímo na stránkách HKVS: <http://vodni.skauting.cz/symbolika-a-kroje>

SRAZY VS

Dále jsme projednávali náplň srazu v Kolíně (dále v samostatném článku) a také termín jarního srazu, který bude v Loučovicích u Lipna v termínu 6.-8. 4. 2018.

NOVÝ NÁBOROVÝ LETÁK VS

TDC zpracovalo dle našich podkladů nový náborový leták, který je nyní v nabídce TDC, neváhejte jej využít pro své náborové akce (<https://www.obchod.skaut.cz/propagacni-materialy-a-predmety/letaky-o-junaku/letak-pro-rodice-vodaci-karta-50ks.html>)

VODÁCKÁ PŘÍRUČKA KE KAPITÁNSKÉ ZKOUŠCE VS

Opřipomínkovali jsme Cedníkovi grafickou úpravu příručky, pověřili ho jednáním s TDC o konečné úpravě a ceně. Harmonogram, kdy by příručka měla být k prodeji na podzimním srazu, se Cedník ze všech sil snaží dodržet (i když to nezáleží jen na něm, ale i na některých autorech, kteří stále nedodali finální verze textů).

PRODEJ SEVERKY

Vzhledem ke špatnému stavu (zanedbané údržbě) a

FOTO VÁCLAV ŠTĚPÁN - LIŠKA

neudržitelnému stávajícímu modelu provozování se HKVS rozhodl prodat Severku v dražbě: <https://vodni.skauting.cz/hkvs-hlasi/severka-je-na-prodej>

ČASOPISY

Probrali jsme i situaci časopisů – u Kapitánské pošty rozsah a náplň některých rubrik, dále zda chceme a dokážeme využít nějaký prostor ve Skautingu nebo Skautském světě.

VODÁCKÉ VZDĚLÁVACÍ AKCE A KURZY

O prázdninách a před nimi HKVS pořádal, spolupořádal, pomáhal a navštěvoval skoro všechny akce, které proběhly – a všechny proběhly skvěle, jak se ostatně můžete dočíst i na jiných místech v tomto čísle – Jachetní kurz, Kapka Pardubického kraje a Kapka HVKS s celkem dvěma víkendy na slalomových kanálech v Českém Vrbném a v Brandýse nad Labem, nový ČLK Seals, ČLK Námořní akademie, Instruktorská LŠ VS, kurz Lodní tesař, Víkend divoké vody na kanále v Roztokách u Křivokláta. Dále menší akce a akce pořádané spřízněnými organizacemi, jako plachtění na HEBE IV, Kurz instruktor jachtu III. třídy na Lipně. Všem organizátorům,

účastníkům i pomahačům děkujeme.

TŘI JEZY - ZÁVOD ÚSPĚŠNĚ PROBĚHL

Blahopřejeme vítězům, děkujeme všem účastníkům i pořadatelům. Letošní jízda přes tři jezy se opět povedla. Ve výsledcích najdete letošní zatím neoficiální výsledkovou listinu všech 197 závodních posádek (historicky nejvyšší počet). Průběžně budeme také zveřejňovat odkazy na vaše fotogalerie či videa. V propusti Staroměstského jezu bylo napočítáno 1266 projíždějících lodí a rozhodčí u Karlova mostu zaznamenali pouhých 32 zalitých nebo cvaklých lodí.

S ČÍM BYCHOM POTŘEBOVALI POMOCT

- Fotogalerie VS – na webu HKVS nefunguje, fotky jsou kromě 3 jezů (a Skare, kde ale nejsou výběry) živelně po soukromých galeriích, pěkné reprezentativní fotky není kde brát – člověk s esteticko-fotografickým cítěním, který sleduje dění, stáhne nebo požádá o pěkné fotky a někde je shromáždí – v ideálním případě vystavené na webu, ale stačí v nějaké sdílené složce

- Metodika na webu HKVS – chybí vykopírovat metodiku z posledních ročníků KP a vodácké články ze Skautingu (asi 4) a přidat do seznamu

Pokud jste schopni s čímkoliv pomoci, ozvěte se Jakubovi na organizacni@hkvs.cz. Pomoc může být i jednorázová (např. udělat výběr fotek z jednoho roku – odkazy na fotogalerie pošleme).

HKVS přeje všem pohodový start do nového školního roku a dlouhé babí léto s dostatkem vody na podzimní zamykání řek!

Cedník

FOTO HANA DEJMKOVÁ - BOBR

Vodácké desetikoruny k 8. říjnu 2017

Od června k říjnu jsme se posunuli z 36 % na 44 % z možných vodáckých desetikorun. Shodou okolností se množství letos zatím vybraných peněz téměř rovná nutnému příspěvku na naši Vodáckou příručku. Tento příspěvek jí měl zkvalitnit vazbu a zesílit papír, aby neprosvítaly obrázky. Životnost knihy pak bude možná i delší než je průměrné setrvání kapitána ve vedení oddílu VS.

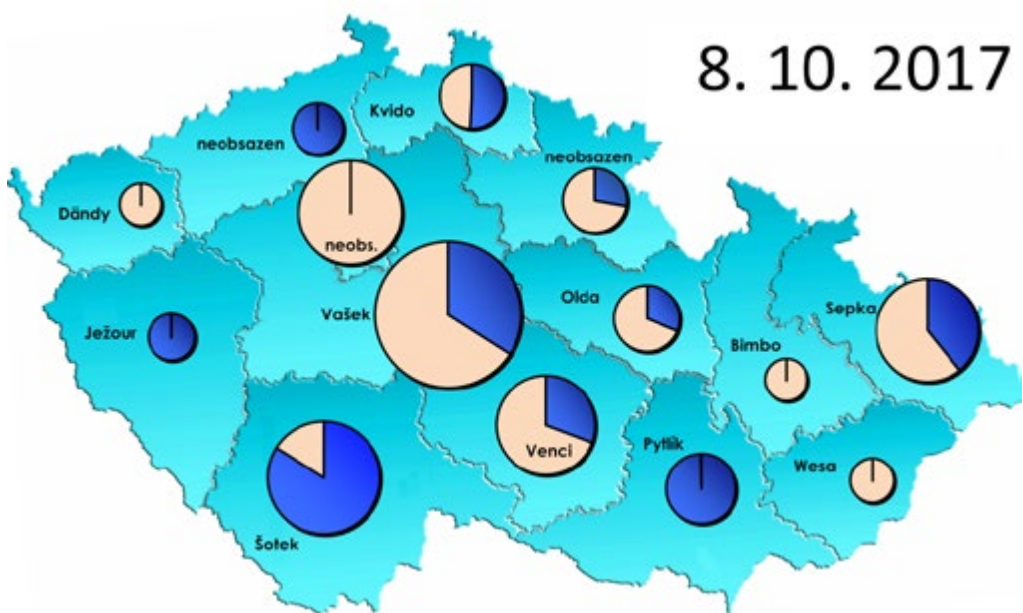
Příspěvky ve výši 10 Kč za registrovaného člena se posílají na účet KVS 2300183549/2010 pod variabilním symbolem 99YYXXXX, kde YY je rok a XXXX je ev. číslo jednotky (pro rok 2017 to u jednotky ev.č. 114.05 bude var. symbol 991711405). V případě platby za více předchozích let je variabilní symbol 9900XXXX a ideálně roky uvést do zprávy příjemci. Příspěvky je možné zaplatit i hotově na srazech VS.

Za všechny „vodácké desetikoruny“ zaslané v duchu hesla „vodáci sobě“ děkujeme.

Pokud vás i tíží byrokratická stránka věci, jistě vás potěší formulář, ve kterém si snadno objednáte zaslání darovací smlouvy poštou, či platebního příkazu e-mailem: hkvs.cz/10kc

Hvězdář

8. 10. 2017

Stav zaplacených zvláštních příspěvků za rok 2017: kruhové grafy ukazují podíl zaplacených a nezaplacených příspěvků v kraji. Modré pole označuje příspěvky zaplacené, vyschlé běžové jsou nezaplacené.

Vodácké desetikoruny přijaté v období 9. 6. 2017 až 8. 10. 2017:

ev. č.	Přístav/středisko	částka
311.04	středisko VAVÉHA České Budějovice	1 650 Kč
611.05	středisko Goliath Příbram	580 Kč
815.01	přístav Černý čáp Opava	870 Kč
Platby za rok 2016		
311.04	středisko VAVÉHA České Budějovice	1 580 Kč

Rozloučení s Tipem

Jeho hvězda vyšla v Karlíně. Svítila oknem do pavlačového bytu, který sdílel s rodiči a starším bratrem Jirkou. Skromné poměry, ale tím se nikdo netrápil.

Pepík, Pepíto a potom Tip. Ta přezdívka mu zůstala, ať už ji měl od domovnice, jak vyprávěl, nebo od skautů, jak vyprávěl jindy.

Ke skautům ho přivedl bratr Jiří a Tip zůstal skautem po zbytek života. Zkoušel se vyučit elektromechanikem, ale neuměl namalovat koně. Nastoupil tedy dráhu intelektuála na měšťanské škole. Byla válka a ze skautů se stali naoko turisté. Nevadí. Doma u Křížů visí mapa říše, na kterou si nenápadně vyznačují, kde už jsou spojení. Setká-li se s německými vojáky, neváhá čtrnáctiletý Pepík Křížů použít němčinu, kterou se učí ve škole. Je po tatínkovi jazykově nadaný.

Po válce jde Pepík na gymnázium, kde později potká svoji životní lásku. Skauting už zase jede naplno. Tip působí ve Třináctém přístavu vodních skautů, jezdí na letní i zimní tábory, sjíždí řeky. Je svoboda, Tip by se rád podíval někam dál, ale nestihne to. Na své 17. narozeniny 25. února 1948 je na demonstraci proti komunistickému

2008 - NORSKO
FOTO ARCHIV PŘÍSTAVU TŘINÁCTKA OPAŘANY

puči. Jediný výstřel, vypálený toho dne, letí blízko něj.

Pepík dostuduje gymnázium, zkusí to nejdřív na filosofii, ale tam mu přijde málo praktická, a tak skončí na medicíně.

Komunistický režim ho připraví o svobodu, ne však o smysl pro humor. „Při měnové reformě jsme o nic nepřišli, protože jsme nic neměli,“ říkával. Na medicíně si převydělává u záchranky, od té doby

bez problémů šije rány a dělá věci, které lékaři jako on dělají neradi. Jeho specializací se v budoucnu stane dětská psychiatrie.

Ještě před ukončením medicíny si bere svoji životní lásku Zorku, už vystudovanou zubařku. Znají se už od gymnázia a oba docházejí do kruhu lidí, kteří spolu mohou mluvit otevřeně v době, kdy už to dávno není zvykem. Lékařskou dráhu Tip nastupuje na východě Čech. Litomyšl, potom Čáslav. V té době se narodí jeho dcera Jana. Spokojený život ve skromných poměrech, jako vždy, ale Křížovy to táhne na jih. Ve vesnici jménem Opařany – o které do té doby nic netušili – potřebují zubařku. Kupodivu je v Opařanech také psychiatrická léčebna pro děti. Osudová pozice ve vesmíru je nalezena, Křížovi se usazují v Opařanech. Narodí se tu syn Jakub a rodina je kompletní. Není celá pravda, že MUDr. Josef Kříž v psychiatrické léčebně pracuje. On léčebnou žije. Na Vánoce na něj doma čekají, až se vrátí ze štedrovečerní vizity.

Když je Tipovi 37 let, nastane o něco svobodnější čas a on na nic nečeká. S dalšími odhodlanými

1992 - ZSV BECHYNĚ
FOTO ARCHIV PŘÍSTAVU TŘINÁCTKA OPAŘANY

lidmi zakládá opařanskou Třinátku, přístav vodních skautů, tentokrát už natrvalo.

Doba se ovšem rychle změní. 21. srpna 1968 jsou všichni Křížovi v Rakousku na výletě, svobodný svět se chová vstřícně, ale kdepak tam zůstat! Hajdy domů. Doma, kde vrčí sovětské tanky, Tip maluje nápisy a otáčí směrové tabule. U režimu si pohoršil, takže to odnese jako profesionál. Primářem zůstává, ale nesmí se stát ředitelem léčebny, kterou tak žije. Nikdy však nelitoval, že se vrátil.

Svoboda mizí a ze skautů se stali naoko pionýři. Nevadí. Vede přístav, ale postupně vedení předává dalším a dalším generacím skautů. Díky tomu žije Třinátko desítky let. Sám říká, že pro skauty dělá ochranu před veřejností, při tom bohatě využívá svoji lékařskou erudici.

Věnuje se také soudnímu lékařství. Ale hlavně je středem každé zábavy a nad věcí je vždycky o několik světelných let. Je příkladem, někdy dobrým a jindy – tudy ne, přátelé. Mohlo by se vyprávět mnoho příhod z téhle doby, všechny veselé. Vrchol Tipova života je tady a jeho hvězda jasně září.

Šedesátka klepe na dveře a je tady sametová svoboda s chutí bavorského piva. Z pionýrů jsou opět skauti, tentokrát ne naoko.

Primář MUDr. Josef Kříž se stává

ředitelem Dětské psychiatrické léčebny Opařany. Tip to sice rádně oslaví, ale nijak nezpychne. Je respektovaným odborníkem v dětské i dospělé psychiatrii, zvou ho do zahraničí. Učí na Jihočeské Univerzitě, kde kvůli němu musí zrušit soutěž o nejoblíbenějšího pedagoga, protože ji každý rok vyhrává.

Peníze mu byly vždycky jedno, takže se těší, že jednou bude brát výplatu v eurech. V sedmdesáti se naučí pracovat s internetem. V sedmdesáti sedmi s batohem na zádech hledá v Norsku půlnoční slunce.

Až doteď žádné zdravotní problémy, mohlo by to trvat věčně. Vlastně nemohlo. Pak už postupně snižuje pracovní zátěž a stará se o svou stále nemocnější životní lásku. Stále je toho dost. Univerzita, ordinace, posudky. Netají se tím, že už nestíhá. Není to rezignace, je to rozum. Dávno už by měl být v důchodu, ale končí s prací až po padesáti letech činné služby.

V závěru svého života je hlavou velké rodiny, má vnoučata a pravnoučata, která miluje. Ale problémy začínají. Do té doby nikdy nemocný nebyl a vůbec neví, co to je. Pobyt v nemocnici je pro něj k nevydržení, ale bojuje a postaví se znovu na nohy. Uplyne další rok a je tu další úraz. Několik měsíců se poctivě pere s neúprosným osudem.

1976 - VLTAVA
FOTO ARCHIV PŘÍSTAVU TŘINÁTKA OPAŘANY

Dne 5. srpna 2017 v časných raních hodinách končí jeho pozemské putování.

Pane doktore Kříži, řečený Tipe, máme na tebe vzpomínat jako na váženého odborníka, skautského vůdce, manžela, tátu, dědečka a pradědečka nebo jako na někoho, kdo nezkalil žádnou legraci? Každý z nás si vezme to svoje a ještě mnoho zbyde.

Tvoje hvězda teď září na nebi. Nezhasla, jen změnila místo, odkud bude její světlo na Zemi a na nás dopadat. Zanechal jsi stopu a řadě lidí ukázal směr. My nikdy nezapomeneme.

Chlup

2012 - TIP 80
FOTO ARCHIV PŘÍSTAVU TŘINÁTKA OPAŘANY

2000 - 3 JEZY
FOTO ARCHIV PŘÍSTAVU TŘINÁTKA OPAŘANY

Podzimní sraz VS 2017 – Kolín

Milovými kroky se blíží listopad a s ním i podzimní sraz vodních skautů, který proběhne 10.-12. 11. 2017 v Kolíně. Účastnit srazu se mohou všichni skauti bez ohledu na barvu košile, úroveň skautského vzdělání či funkci – tedy ať už jsi suchozemec nebo vodák, vůdce střediska či člen roverského kmene, jsi vítán!

Registrace na sraz bude probíhat v termínu 16.-30. října 2017. Spolu s přihlašованиеm bude opět spuštěn předprogram – krátký kvíz o městě Kolíně bude možné vyplnit do 9. listopadu a jeho výherce opět získá krásnou regionální cenu. Poplatek za sraz činí 400 Kč, pokud jej zaplatíš celý najednou nebo zálohu 200 Kč na účet KVS do 30. října (zbytek doplatíš na místě). Pokud necháš placení až na sraz, bude poplatek činit 500 Kč.

A NA JAKÝ PROGRAM SE MŮŽEŠ TĚŠIT?

Při tvorbě programu jsme se opět zaměřili na vaše přání a nápady. Samozřejmě je prohlídka Kolína, města plného krásných památek a jiných dominant, kterou připravili místní organizátoři. Letošního srazu se ale zúčastní mnoho kvalitních externích lektorů a odborníků, kteří pohovoří o různých tématech – toho určitě musíš využít!

Všechny programové bloky jsou otevřeny všem účastníkům srazu – můžeš navštívit jakýkoli program, který tě svou náplní či tématem osloví. Přesný rozpis programu můžeš vidět v tabulce.

Vedeš-li oddíl, může tě zajímat:

- **Odborky prakticky** – pod vedením týmu odborek (Gymi, Lunga, Ondry a Kuldy) se seznámíš s praktickými možnostmi plnění odborek Čtenář (vyzkoušíš si čtenářskou výzvu a čtenářskou šifru), Meteorolog (naučíš se vyrobit si v oddíle jednoducho

Kdy: 10.-12. listopadu 2017
Kde: Kolín
Registrace: 16.-30. října 2017
Cena: 400 Kč při zaplacení zálohy nebo celé částky předem na účet KVS,
 500 Kč při platbě celého poplatku na místě

- Nevratnou zálohu 200 Kč je nutné zaplatit do 30. října 2017 na účet KVS 2300183549/2010 (počítá se datum odeslání platby), zbytek doplatíš na místě. Samozřejmě můžeš rovnou zaplatit celou částku – opět do 30. října 2017.
- Jako variabilní symbol uveď číslo přístavu nebo střediska a do poznámky pak kód, který obdržíš v potvrzovacím mailu o přijetí přihlášky. Platíš-li za více osob najednou, uveď kódy všech, za které platbu posíláš.
- Pokud budeš chtít platit na místě, účastnický poplatek bude činit 500 Kč.
- Pro nečleny Junáka je cena srazu navýšena o 225 Kč.

Kontakt: srazyvs@hkvs.cz

meteorologickou stanicí), Uzlař (naučíš se, jak v oddíle vázat uzly zábavně a prakticky), Skautský historik (uvidíš, jaké hry hráli první skauti a jak vypadal den na jejich táboře) nebo Tanečník (pod vedením Lunga se zúčastníš lekce swingu i pro úplné začátečníky);

- **Odborka Potápěč** – Fialík s tebou detailně projde všechny body odborky Potápěč, ukáže ti, jak si ji můžeš splnit sám nebo jak můžeš ke splnění dovézt své svěřence, a má pro tebe spoustu nápadů a doprovodných videí;

- **Sexuální výchova** – Vilík ti odpoví na otázky o tom, jak se bavit s vlčaty, žabičkami, skauty i skautkami o tomto nesnadně uchopitelném tématu;

- **Moderní technologie** v oddílech – s Ondrou, Gymi, Lungem a Kuldou se zamyslíš, jak se postavit k novým technologiím v oddíle, proč odborka Smartphonista vyvolala takové emoce a budeš hledat cestu, jak jít s dobou a zároveň zachovat slavnou minulost a tradice skautingu v oddíle;

- **Práce se skautskými časopisy** – skautské časopisy dostává do schránky co dva měsíce každý z nás a to, jak s nimi pracovat, aby

plnily svůj účel, poradí David Daniel z redakce časopisu Skauting;

- **První princip v mém oddíle** – pokračování filosofického workshopu z jarního srazu v Praze opět pod vedením zástupce ze Skautského institutu Edyho, tentokrát zprostředkuje inspiraci, jak pracovat s prvním principem v oddílech. Programu se ale můžeš zúčastnit, i když jsi nebyl na první části;

- **Výroba barefootů** – barefooty jsou aktuálně hitem a pod vedením Ytošky si je můžeš i sám vyrobit a zjistit, jak je naučit vyrábět i své oddílové svěřence. S sebou si přibal nůžky a 150 Kč na materiál.

Je-li tvoje úloha ve vedení přístavu/střediska, určitě by se ti mohlo hodit následující:

- **Novinky ve vodních předpisech** – Náhl tě seznámí s tím, co je nového v legislativě kolem vodních toků a plavby a jaké by mohly být dopady na činnost tvého oddílu;

- **Skautské dotace** – Sepka, koordinátorka dotací Junáka, ti ukáže a vysvětlí, jak žádat o dotaci v Junáku nebo jeho

prostřednictvím a jak ji vyúčtovat;

- **Nový vizuální styl** – program o použití nového vizuálního stylu v činnosti oddílu plný užitečných tipů a nápadů.

V rámci osobního rozvoje tě osloví:

- **Leadership** – jaký je vlastně rozdíl mezi vůdcem a vedoucím a proč nás někdo následuje? Moderovaná diskuze o leadershipu, jeho úrovních a jeho vylepšování pod vedením Ježoura;

- **Skauti jako pilíře občanské společnosti** – skauti mají být jednou z nezastupitelných součástí aktivní společnosti – jak je tato role důležitá a jak se k ní postaví, poradí Jirka Dvořák.

Vodáckou tematiku najdeš v programech:

- **Bezpečné plachtění** – Olda, Flint a Hvězdář ti ukážou, jak se bezpečně pohybovat na P550 s větrem opřeným do plachet – napoví, jak zajistit loď proti potopení, aby i po převrácení bylo možné pokračovat v plavbě, co a jak trénovat v oddílech a co všechno je zapotřebí zajistit při plavbě na větších vodních plochách;

- **Lodní komise** – tradiční jednání o vodáckých závodech atd. pod vedením Flinta;

- **Z historie českého vodního skautingu** – Vezír se rozovídá o tom, jak vznikali modrokošiláči, a dodá pár pikantních zajímavostí – ideální, pokud si plníš (individuální) kapitánskou zkoušku;

- **Cestovatelské okénko** „Středomoří není jenom Jadran“ – Oldovo vyprávění o plavbách po Středomořním moři.

Chceš-li poznávat místní krásy, můžeš se zúčastnit programů:

- **Procházka městem** – prohlídka kolínských dominant obohacená o zajímavý výklad se starostou města Vítem Rakušanem;

- **Průjezd plavební komorou** – na pramicích se můžeš projet kolínskou plavební komorou a těšit se můžeš i na odborný výklad

pravidel průjezdu komorami; program se bude konat pouze při dostatečném počtu zájemců (min. 15);

- **Kolínská řepařská drážka** – výlet starým vláčkem, který dříve převážel cukrovou řepu, po trase dlouhé cca 4 km. Počítej s cenou za jízdné cca 80–100 Kč, program se bude konat pouze při dostatečném počtu zájemců (min. 16).

A co ještě nabídneme?

- **Zahajovací páteční hra** – pojd' si zahrát a poznat ostatní účastníky srazu pod vedením Davídka;

- **Informace z akcí** – letošní rok byl na kurzy velice bohatý, přijď si poslechnout, co všechno se dělo (Kapky – HKVS/Jihočeská/Pardubická, ČLK SEALs a Námořní akademie, Jachetní kurz, Pádlovací víkend v Českém Vrbném, Víkend divoké vody, individuální KZ, Lodní tesař)

- **Lepení všeho možného** – máš-li doma poškozený neopren, loďák nebo jakékoli jiné vybavení, které už nutně potřebuje schůzku s lepidlem, přivez jej s sebou na tento program opravit – pomůcky pro lepení a odborná pomoc jsou zajištěny;

- **Funkční trénink** – jeden z nejlepších aktivních českých sportovních gymnastů Petr Klement tě

naučí základy balančního cvičení, zlepšování svalové rovnováhy, správný strečink a mnoho dalšího! Trénink bude probíhat v kolínské Sokolovně, s sebou si vezmi kraťasy, tričko, boty do tělocvičny a pití;

- **Lukostřelba** – pod vedením Kinga si můžeš vyzkoušet střelbu z luku. Máš-li vlastní luk, klidně jej přivez s sebou;

- **Informační okénka HKVS** – informace o aktuálním dění ve světě vodních skautů přímo od hlavního zdroje – jaké jsou aktuality v HKVS? Co se chystá na Navi-gamus? Jak je na tom příručka ke kapitánské zkoušce?;

- **Kytarohraní** – v pátek večer se budeš moc zaposlouchat do krásných tónů sladkých dřev a zapět si. Pro tento program sháníme 3–4 lidi, kteří se kytarami zasednou a spustí různé písně na přání obecnstva – prosíme zájemce, aby se nám přihlásili na e-mail srazyvs@hkvs.cz;

- **Tradiční bál** – jeho téma pro tento rok bude podmořský svět a opět prosíme zástupce přístavů, aby přivezli a věnovali jednu cenu do tomboly.

Další informace budou průběžně zveřejňovány na stránkách HKVS a na Facebooku.

Těšíme se na Vás!

Přípravný tým srazů VS

FOTO JAN KUBRT

Odborka reportér / reportérka a Kapitánská pošta

Přemýšlíš, kde publikovat články z odborkových úkolů?
Nemáš komu opravovat gramatické chyby v textu?
Chceš si vyzkoušet práci v redakci časopisu?
Je tu Kapitánská pošta!
A které úkoly lze v redakci Kapitánské pošty splnit?

<p>A Hezky česky. Napíšu text bez gramatických i stylistických chyb a zkusím pomoci někomu jinému opravit chyby v textu.</p>	<p>Vyzkoušíš si základní redakční práci – opravíš chyby v textu – přečteš si článek dříve než všichni ostatní, co musejí čekat, až Kapitánská pošta vyjde ;-)</p>
<p>B Rozdíly mezi žánry. Zkusím jednu skautskou akci zaznamenat alespoň ve třech z uvedených žánrů: zpráva, reportáž, komentář, anketa, story, rozhovor.</p>	<p>Může a nemusí to být stejná akce – velmi žádané jsou články z celostátních akcí – zkusíš ještě letošní Tři jezy do příštího čísla? Nebo podzimní sraz VS v Kolíně? Navigamus? Nebo některý ze spousty závodů, co najdeš v termínce? Nebo úplně jiná akce?</p>
<p>D Oddílová reportáž. Zapojím se do tvorby oddílového časopisu, elektronického newsletteru nebo správy aktualit na oddílovém webu. Navrhnou změny či vylepšení a budu na vybrané místo po dobu půl roku pravidelně přispívat.</p>	<p>Nemáte oddílový časopis? Nevadí – zapojit se můžeš i do tvorby Kapitánské pošty! Poznáš způsob redakční práce (plánování, tvorba článku, korektura, uzávěrka, ...).</p>
<p>3 Šéfování redakce. Půl roku budu šéfovat redakci oddílového či jiného skautského časopisu, který vychází v tištěné nebo elektronické formě, případně se stanu správcem či správkyňou aktualit na oddílovém či střediskovém webu. Články budu propagovat i na sociálních sítích.</p>	<p>Chceš si vyzkoušet pod dohledem sestavit číslo Kapitánské pošty? To je výzva!</p>
<p>4 Fotoreportáž. Znáám způsoby vhodného zpracování fotografií. Vytvořím fotoreportáž z výpravy.</p>	<p>Fotoreportáž stačí poslat ;-)</p>
<p>8 Obecní noviny. Napíšu dva příspěvky do radničních novin nebo obecního zpravodaje, které mi otisknou. K textům redakci zašlu i fotky.</p>	<p>Nemáte obecní noviny? Nevadí! Máte obecní noviny, ale přesto chceš, aby se o dění u vás dozvěděli i ostatní vodní skauti? Je tu Kapitánská pošta!</p>
<p>10 Úpravy textu. Znáám zásady novinářské práce s textem, vím, jak lze zasahovat do textu či citace někoho jiného. Zkrátím některý ze svých článků o třetinu, aniž by v něm cokoli podstatného chybělo. Do tohoto nebo jiného článku zařadím správně citaci.</p>	<p>Není třeba další komentář ;-)</p>
<p>11 Skautské časopisy. Zašlu příspěvek do některého celostátního skautského časopisu a příspěvek mi otisknou.</p>	<p>I elektronická Kapitánská pošta se počítá!</p>
<p>16 Rozhovor. Připravím si otázky a udělám se zajímavým člověkem rozhovor, který se bude alespoň částečně dotýkat tématu skautingu či výchovy. Rozhovor publikuji ve formě článku, videa či zvukové nahrávky na vhodném místě (např. oddílový web, časopis, radniční noviny, ...).</p>	<p>V Kapitánské poště forma článku ;-). Nevíš, s kým udělat rozhovor? Poradíme ti!</p>

Hry do bazénu

Hry v bazénu mají za úkol procvičit potápění, plavání, pohyb a orientaci ve vodě. Tyto dovednosti – rychlá reakce na vzniklou situaci, rychlé zorientování, hledání předmětů pod vodou, potápění a plavání – se zvláště budou dětem hodit při krizových situacích, do kterých se můžou dostat například při převržení lodě.

ZKÁZA POSEIDONU

Typ hry	pohybová
Počet hráčů – věk	od 2 do 15 hráčů, vlčata/žabičky, skauti/skautky
Náročnost	psychická – střední fyzická – velká spolupráce – střední
Náročnost na přípravu	malá
Počet instruktorů	min. 2, lépe 3
Délka hry	cca 1 hod.
Vybavení	puky (kroužky), hodnotící tabulka, stopky
Prostředí	bazén
Cíl hry	zdokonalování pohybu ve vodě, potápění.

Hra je volně motivována filmem Zkáza Poseidonu. Tématem filmu je, že skupinka turistů se musí dostat ze ztroskotané lodě ven.

1. úkol:

Při plavbě výletní lodě Poseidon se při silvestrovské slavnosti stalo neštěstí a loď se vinou výbuchu ve strojovně převrátila kýlem nahoru. Valící se voda a zmatek mezi cestujícími si vybraly svou daň, podařilo se však zachránit hrstce lidí, kteří jsou však uvězněni v kajutách. Musí se co nejrychleji dostat ven z kajut, jinak se potopí i s lodí na dno moře. Život jim v prvních chvílích zachránil správně zadrženy dech a vydrž pod vodou.

Úkolem je zadržet dech a vydržet pod vodou co nejdéle. Pokud startujeme větší skupinku dětí (více jak 5) najednou, je nutné, aby hlídalo více instruktorů, aby bylo možné potom spravedlivě určit pořadí dětí – hodnotící kritérium.

2. úkol:

Nyní se musíte dostat z kabiny. Po kajutě, která je už z části pod vodou, jsou zpřeházeny věci. Vy, ale abyste se dostali ven, musíte

najít klíče od kajuty.

Úkolem dětí je najít pod vodou 3 puky nebo kroužky, které představují klíče od kajuty. Děti začínají hru zády k instruktorům, aby předem neviděly, kde jsou puky ve vodě položeny. Na dané znamení se otočí a každý se snaží vylovit 3 puky a položit je na svoji hromádku na břeh. Hodnotí se pořadí, v akém dokončily tento úkol. Vzdálenost puků od dětí volte podle zdatnosti dětí. Z mých zkušeností u vlčat stačilo do vzdálenosti 10 metrů.

3. úkol:

Nyní máte dveře volné, ale musíte podplavat zčásti zatopenou chodbou, abyste se dostali na horní palubu.

Instruktoři vytvoří pomocí rozkročených nohou pod vodou brány. Počet těchto bran je ideálně 3 ve vzdálenosti cca 2-3 m od sebe. Vzdálenosti a počet lze samozřejmě upravovat podle počtu instruktorů a velikosti bazénu. Úkolem dětí je podplavat tyto brány a pod každou bránu umístit jeden puk – symbol otevření dveří od

kajuty.

Děti plavou postupně a měří se jim čas. Hodnotí se pořadí, ve kterém splní tento úkol.

4. úkol:

Konečně jste se dostali na horní palubu a skočili jste do moře, abyste plavali k záchranému člunu, ale k vaší smůle kolem začali kroužit žraloci. Musíte se co nejrychleji dostat ke člunu.

Děti startují společně v jedné úrovni. Za nimi dobrý plavec – instruktor jim nechá náskok dle svého uvážení – cca 2-5 metrů. Po startu se snaží pochytnat co nejvíce dětí – stačí dotek. Cílem dětí je dostat se k metě, která představuje člun, aniž by ho dohonil žralok

FOTO MICHAL PAVLŮ

– vůdce. Vzdálenost volíme podle zdatnosti dětí.

Pořadí ve hře je určeno součtem bodů za jednotlivé úkoly, počet bodů za každý úkol určuje pořadí v tom jednotlivém úkolu. Např. při 10 dětech má první 10 bodů, druhý 9 bodů...a poslední 1 bod.

Při hodnocení 4. úkolu – plavání před žralokem – dostávají stejný počet bodů všichni, kdo se zachránili a doplávali včas.

Hru je možné obměnit i na soutěž v posádkách, kdy jednotlivé úkoly provádějí štafetově. Tím hra zase dostává jiný rozměr.

Hra je určena jak plavcům, tak i neplavcům, ale v případě, že se jí zúčastní i neplavci, je nezbytně nutné tomu přizpůsobit náročnost – volit raději menší hloubku a vzdálenosti, případně použít plavecké pomůcky při plaveckých úkolech (pásek, destička). Pokud máme skupiny plavců i neplavců, je lepší hodnotit obě skupiny

zvlášť.

Zajištění bezpečnosti při hře: Instruktoři jsou ve vodě při každém úkolu prakticky v bezprostřední blízkosti, jednak jako rozhodčí a jednak jako pomocníci při vzniku jakéhokoliv problému. Jeden instruktor by vždy měl být na břehu.

Je nutné, aby hra měla spád a nebyly v ní velké přestávky, protože dětem je potom zima a ztrácí o hru zájem.

VODNÍ RAGBY

Typ hry	pohybová
Počet hráčů – věk	Od 4 do 10 hráčů
Náročnost	psychická – střední fyzická – velká spolupráce – velká
Náročnost na přípravu	malá
Počet instruktorů	2
Délka hry	do 30 min.
Vybavení	Vodní bomby nebo tenisáky, žíněnky jako branky
Prostředí	Bazén
Cíl hry	Zdokonalování pohybu ve vodě, spolupráce

Tato hra procvičuje jak fyzickou zdatnost, tak rozhodování a spolupráci celé posádky, tedy nezbytné dovednosti pro její správné fungování.

Na protějších stranách bazénu (stačí šířka bazénu, ne více než 10 m) položíme cvičné žíněnky do vody – představují branky. Cvičnou žíněnku lze nahradit například ručníky nebo jiným způsobem vyznačení branek. Oddíl se rozdělí na dvě družstva. Hraje se s dvěma míčky do vody – mohou být vodní bomby nebo tenisáky. Úkolem každého družstva je položit jakýkoliv z obou míčků na žíněnku – branku. Hra může být ještě zpestřena tím, že přihrávky jsou povoleny jenom dozadu, stejně jako v ragby. V rámci většího spádu hry lze

přidat pravidlo 3 sekund – hráč nesmí držet míč déle než 3 sekundy. Nejsou povoleny tvrdé zákroky, topení apod. Jsou povoleny hmaty jako držení. Co je potřeba ještě

stanovit: jak se vhadzuje zabranovaný míč, zda se hra přerušuje po gólu a pokud ano, jak, kde (na začátku i během vhadzování) stojí hráči.

FOTO JAROSLAV JÄGERMANN - JARDA

Pro hru je ideální cvičný bazének s hloubkou 1 m. My používáme bazén jedné základní školy, kde máme možnost si ho za nevelkou částku pronajmout. Mají-li tyto bazény i jiné základní školy ve vašich městech, je ideální je využít, a to samozřejmě nejen k této hře, ale i k výcviku. Dalším řešením je zarezervování výcvikových bazénů nebo jejich částí přímo v městském bazénu nebo aquaparku. Nevýhodou pak je větší finanční náročnost – bude lepší se dohodnout a spojit např. dva oddíly na tuto schůzku dohromady. A v neposlední řadě je řešení, pokud bude výukový bazén v danou dobu volný, snažit se dohodnout s plavčíkem a na dobu hry bazének obsadit.

Pro starší věkovou skupinu – skauty a rovery – je možné tuto hru hrát ve velkém bazénu, ale do části, kde se hloubka pohybuje kolem 140 cm. Je to proto, aby se hráči mohli během hry postavit a odpočinout si. Pokud je hloubka proměnná (hraje se např. v šíři

FOTO JAROSLAV JÄGERMANN - JARDA

2 plaveckých drah a na délku cca 10 – 15 m), strany se vystřídají po 5 minutách. Tady mohou být brány v celé šíři vytyčeného hřiště. V této hloubce to bude výborné cvičení na plavání, zvláště pak zachranářského kraulu – hráči musí sledovat stále míče a hru.

Zajištění bezpečnosti při hře: Je dobré, pokud se i instruktoři zúčastní hry – hra dostává jiný spád

a instruktoři jsou přímo v dění hry a mohou ihned zasáhnout, pokud by došlo k porušení pravidel anebo ke zranění.

Je důležité dávat pozor na ostatní plavce, kteří se mohou ve vymezeném prostoru objevit, a hru popřípadě včas zastavit, aby nedošlo ke kolizi s ostatními návštěvníky.

Jaroslav Jägermann – Jarda

FOTO JAROSLAV JÄGERMANN - JARDA

„Dává mi smysl pomáhat a podílet se na podpoře sítě vodních skautů“, říká v rozhovoru pro Kapitánskou poštu organizační zpravodaj HKVS Jakub Axman

Už téměř před rokem byli do HKVS zvoleni dva noví členové – Koblížek a Jakub, pro mnohé úplně nová tvář mezi vodními skauty. Pojďme se s Jakubem trochu blíže seznámit.

Hned takhle na začátku rozhovoru bych tě poprosila o malé vstupní okénko o tvé osobě, aby čtenáři věděli, kdo jsi.

Ahoj, jsem Jakub. Jakub, ne Kuba.

Proč?

Hm... Jen se mi to nelíbí, nic hlubšího v tom není. Jsem z Českých Budějovic a je mi 22 let. Rád trávím čas někde v pohybu – kopec, voda nebo skála. Jsem rád s lidmi, kteří jsou prospěšní

ostatním. Často bojuji s tím najít si čas sám pro sebe a umět říkat ne, ale bojuji úspěšně! V Budějovicích jsem studoval gymnázium, které mi dalo spoustu věcí, ale hlavně mě přivedlo k dobrovolnictví. Ať už v rámci programu Mezinárodní ceny vévody z Edinburghu, v rámci které jsem začal pomáhat v organizačním týmu festivalu Budějovickým Majálem – jedné z největších kulturních akcí v ČR, který celý pořádají středoškoláci, nebo jsem vedl nekritické studentské noviny. Po gymplu jsem šel do Prahy na vysokou, ale moc dlouho jsem tam nezůstal a dnes dělám tiskového mluvčího na radnici ve Žďáru nad Sázavou.

POMOC PŘI MIGRAČNÍ VLNĚ SRBSKO/CHORVATSKO 2015
FOTO ARCHIV JAKUBA AXMANA

SCHERMBERG 2014
FOTO ARCHIV JAKUBA AXMANA

Co jsou ty Mezinárodní ceny vévody z Edinburghu?

Jedná se o program pro mladé lidi od 14 do 24 let, který pomáhá jejich rozvoji v několika oblastech – sportu, rozvoji talentu a dobrovolnictví. Zároveň se snaží mládež dostat z města ven, do přírody, na dobrodružnou cestu, něco jako naše výpravy :-). Ve Velké Británii je tento program považován za jednu z nejvyšších forem neformálního vzdělávání, v Česku jsme na dobré cestě k tomu, že pomalu zaměstnavatelé i vysoké školy začínají tomuto programu dávat také váhu a bonusové body.

A nekritické studentské noviny?

Nekritické v našem pojetí znamenalo hlavně podávání zpráv o dění mezi studenty, v Českých Budějovicích a tak. Namísto publicistických komentářů psaných z určitého konkrétního pohledu.

A jak ses ocitl zrovna ve Žďáru nad Sázavou?

Je tu dobré ovzduší, řeka a v zimě pořádná zima! Prostě na Vysočině je vše krásné!

Jak dlouho vlastně skautuješ?

Začal jsem skautovat teprve před dvěma roky.

Co tě tedy vedlo k tomu začít se skautingem takhle později?

Bylo to více věcí. Od mala jsem jezdil na tábory do přírody, kolem patnácti jsem pak začal pomáhat jako vedoucí, ale bylo to jen v létě a mně chybělo něčím podobným zaplnit i zbytek roku. Budějovice jsou skautské město a skauti byli všude kolem mě. Moje cesta ke skautům vedla přes zálibu ve zdravotědě. Jednou jsem se takhle ještě jako neskaut dostal na Miquik, kde mě zaujala lesní škola Seleška. Slovo dalo slovo, díky mému zájmu o práci s mladými lidmi, zdravotědu a otevřenosti týmu Selešky jsem v létě 2015 vážně začal uvažovat o zapojení se u oddílu v Praze.

Proč ses rozhodl zrovna pro vodní skauty?

Jsem ryba a ve vodě se cítím jako doma! Ale první, kdo mě oslovil, abych pomáhal s oddílem, byl Ceef z vodní Pětky. Zároveň jsem se ve stejném čase „omylem“ dostal na metodický seminář HKVS „Bezpečně na jezu“, kde jsem poznal lidi z kapitánky a odtud vedla krátká cesta na loňskou kapitánku a potažmo do HKVS.

Co tě vedlo k tomu kandidovat do HKVS?

(smích)... Hlavně asi to, že jsem viděl, jak to táhnou ve čtyřech, pěti lidech, ale té práce je tam tak pro deset! Navíc když si ten čas najdou lidé, kteří mají rodiny, tak proč ne já. To mě motivovalo asi nejvíc – pomoci jim a dodat trochu nové energie. Dává mi smysl pomáhat a podílet se na podpoře sítě vodních skautů. Vzhledem k tomu, že jsem neprošel skautskou výchovou, tak

více inklinuji k organizační a hospodářské části. Navíc jsem věděl, že místo organizačního přístavného je neobsazeno, tak jsem do toho šel.

Jakou přesně zastáváš funkci a co je její náplní?

S Koblížkem jsme organizační přístavní a ještě si vyjasňujeme, co má kdo na starosti. Mám na starosti komunikaci a podporu sítě vodních skautů – takže když budete mít nějaký byrokratický problém, neváhejte napsat. Dále bych se rád věnoval webu, propagaci a technickému zázemí vzdělávacích akcí.

Od tvé volby do kapitanátu uplynul už téměř rok, jak se v této funkci cítíš?

Docela dobře, k organizačním věcem mám blízko, takže mi vyhovuje organizačně pomáhat různými akcemi, které HKVS pořádá, nebo informovat vodní skauty.

Co jste za ten rok od voleb stihli udělat?

Toho je:-). Teď budu mluvit za celé HKVS. Nejvýraznější počín je asi dokončení příručky ke kapitánské zkoušce, kterou Cedník už několik let táhne, a brzy se jí snad dočkáme! Jinak jsou to často

ale takové nenápadné a drobné věci, které jsou velmi důležité, ale zároveň neviditelné – aktivní účast v metodických skupinách připravujících odborky a stezky, revizi vzdělávání nebo pořádání vodáckých kurzů. Těch letos bylo opravdu hodně, namátkou dva čekatelské lesní kurzy, instruktorka, jachetní kurz, několik Kapek nebo již tradiční Lodní tesař. No a před pár dny největší akce, která se daří pravidelně uskutečňovat – závod Napříč Prahou – přes tři jezy.

Jaké problémy aktuálně HKVS řeší v těchto dnech?

Aktuálně? Například problémy se Skautisem (úsměv), rozpočet na příští rok, zpětnou vazbu po kurzech a plánování vzdělávání na další roky, zpětnou vazbu z letošního Skare nebo Tří jezů, revizi Bobra – vodáckého ekvivalentu odborky Lví skaut, podzimní sraz nebo Navigamus 2018!

Co tě na fungování HKVS nejvíce překvapilo?

Hm... asi že je té práce ještě víc, než jsem čekal. A to má představitost je opravdu velká:-).

Jsi nějak skautsky aktivní i mimo HKVS?

Jsem:-). Snažím se aktivně

VLK JASAN 2017
FOTO ARCHIV JAKUBA AXMANA

TŘI JEZY 2014
FOTO PETER VAŇA

pracovat pro přistavní radu, rozjíždíme nástroj na vytváření zpěvníků pro skauty nebo pomáhám se zázemím pro zimní vůdcovky.

Co tě ke skautingu motivuje?

Možnost vést mladé lidi k poznání, že nejvíc potěší pomoc někomu jinému a být v kolektivu fajn, schopných a ochotných lidí. A zároveň i chuť pracovat sám na sobě. A jestli věnovat něčemu svůj čas, tak práci s mladými lidmi ať už ve skautu nebo v Mezinárodní ceně vévody z Edinburghu.

Co ti skauting dal?

Mnoho nových, hodně inspiračních lidí a kamarádů, a to je to nejvíce – ti lidé kolem.

Čemu se věnuješ v civilu?

Kromě skauta a práce rád lezu a cestuji, část energie věnuji podpoře a rozvoji Mezinárodní ceny vévody z Edinburghu a každou chvíli se objeví nějaký menší projekt, zrovna pracujeme na nástroji pro rychlé a efektivní vytváření zpěvníků, tak abys byla schopna udělat vlastní zpěvník do 5 minut.

HKVS se zabývá zpěvníky, nebo je to práce nějaké další skupiny?

Nene, tento projekt jde úplně mimo HKVS. S nápadem přišel

jeden z instruktorů na zimním vůdcovském kurzu Jasan a společně s dalšími dvěma frekventanty jsme se jej ujali. Až tak rychle, že

z toho byl sám tvůrce myšlenky mile zaskočen. Věřím, že do konce roku spustíme beta verzi, a již na tábor si i ty budeš moci vytvořit takto snadno a příjemně táborový zpěvník!

Co považuješ za svůj největší do-savadní úspěch – ať už po stránce pracovní, osobní, skautské...?

Že jsem vše, co dělám, zatím přežil! A před rokem mohl naplno vstoupit do skautské rodiny. A za to díky!

Co bys chtěl vzkázat vodním skautům?

Přijďte se někdy podívat na zasedání HKVS a nebojte, s prázdnou neodejdete – já taky neodešel

Děkujeme za rozhovor!

S Jakubem rozmlouvala Sepka a Kulda

JAKUB AXMAN (22)

přístav vodních skautů Racek Žďár nad Sázavou

civilně tiskový mluvčí na radnici ve Žďáru nad Sázavou

skautsky v současnosti organizační zpravodaj HKVS, člen revizní komise přístavu, Skautský zpěvník, VLK Jasan, projekt zdravotnického kurzu Na cestě a lehce vypořádám v 5. oddíle Žďár nad Sázavou, v minulosti – ZZA Perla, vodní Pětka Praha.

7.-10. června 2018

Lipno nad Vltavou

NAVIGAMUS IB

NAVIGAMUS 2018 se bude konat na Lipenské přehradě ve dnech 7.-10. června 2018. Tématem akce bude admirál Čeng Che a jeho plavby, které podnikl téměř po celém světě. Zatím jste o admirálu Čeng Che neslyšeli? Nevíte kdy a kde žil? Od začátku října je na webových stránkách Navigamu oficiální předprogram a účastí v předprogramu se postupně naladíte na Čínu v dávných dobách a zjistíte zajímavosti ze života admirála Čeng Che. Předprogram je složen z 3-4 větších úkolů a více menších úkolů. Na plnění velkých úkolů má družina 2-3 měsíce a budou je plnit společně všichni členové družiny. To, co družina během velkých úkolů vytvoří nebo si zkusí, se jí bude hodit i přímo na akci. Menší úkoly půjdou plnit i individuálně a časový limit pro jejich splnění bude 2-3 týdny od jejich vyhlášení. Registrace na samotnou akci proběhne od listopadu pro pomocný tým, tzv. PTP, a od prosince pro všechny účastníky. Pro aktuální informace a ostatní detaily sledujte webové stránky či facebook akce, zde vše důležité včas zveřejníme.

Šotek

www.navigamus.cz

[FB Navigamus](https://www.facebook.com/navigamus)

www.facebook.com/navigamus

Navigamus 2018

3. PLÁNY CÍSAŘE

Hlavním cílem nového císaře bylo upevnění Číny jako hlavní mocnosti známého světa. Proto vybudoval ohromnou flotilu lodí, mezi kterými vynikaly Lodě pokladů, které měly devět stěžňů a délku asi 130 metrů. Kromě válečných a obchodních lodí, které císař zdědil, nechal postavit dalších (tajenka zvířata) nových lodí. Jeho flotilu tvořilo 250 lodí pokladů, 1350 hlídkových plavidel, 400 nákladních lodí a na 1300 válečných lodí. Císařovy lodě měly vyplout do všech oceánů světa, ohromit a zastrašit jejich vládcy a vymáhat od nich poplatky za ochranu – (tajenka osmisměrky). Čína však poskytovala svým obchodním partnerům zboží za výhodné ceny, které převyšovaly hodnotu zboží, získaného výměnou. A tak všichni trvale zůstávali Číně dlužní.

BANKOVKA Z OBDOBÍ DYNASTIE MING

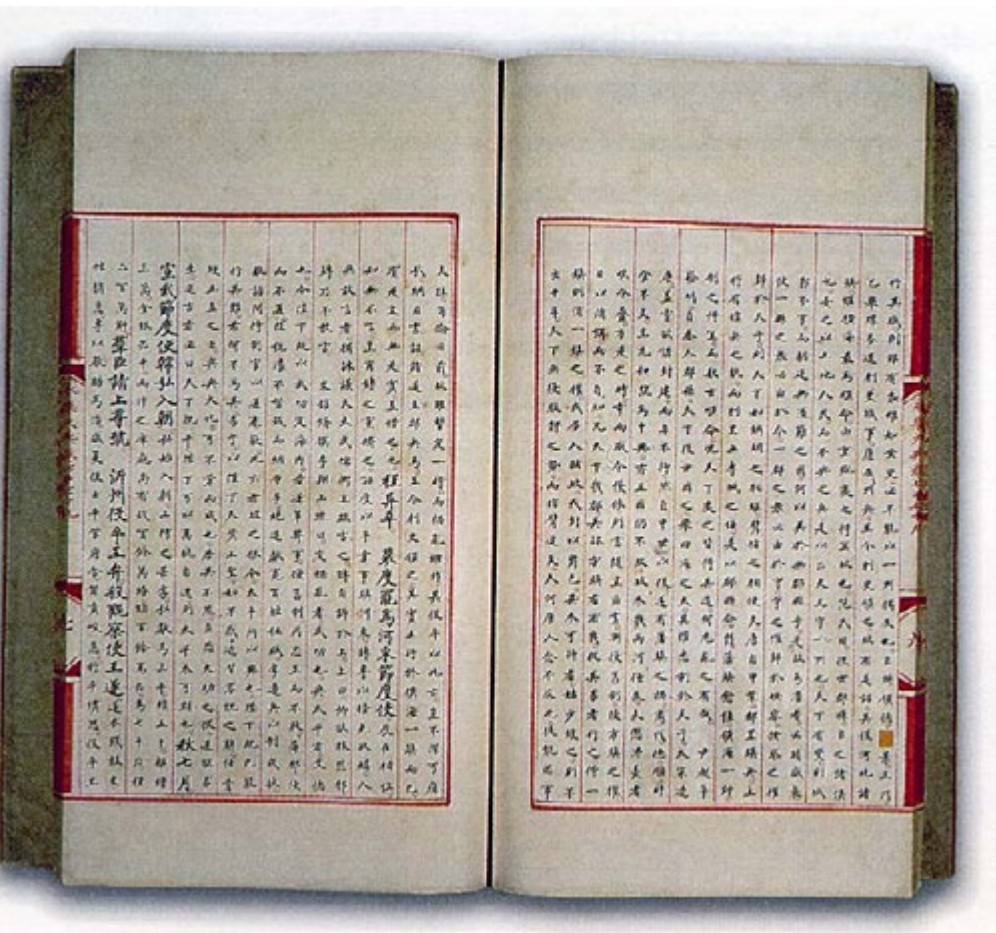
Dalším plánem Ču Tiho bylo přestěhování sídla země z Nankingu do Pekingu. Starý palác nechal srovnat se zemí a nechal vystavět nový o nevídané rozloze. Jen Zakázané město bylo rozlohou 15x větší než tehdejší Londýn. Byl postaven Chrám nebes a nová observatoř. Protože na výstavbě města pracovaly statisíce dělníků, bylo třeba zajistit jejich obživu. Protože v této severní šířce nelze pěstovat rýže a ostatní obiloviny mají nízké výnosy, byla obnovena stará plavební cesta, tak zvaný Velký kanál. Vodní cesta byla 1800 km dlouhá. Na kanále bylo postaveno 36 nových zdymadel a celý kanál byl prohlouben, aby po něm mohly plout větší lodě. Rekonstrukce kanálu si vyžádala na tři milióny životů. Protože se na západě vzrůchal odpor mongolů, císař se rozhodl prodloužit čínskou zeď. Na 5000 km zdi bylo opraveno a doplněno novými hláskami a věžemi. Bylo vybudováno dalších 1400 km nové zdi. První velká plavba pod vedením admirála Čeng Čhena započala v roce (tajenka morse) a zúčastnilo se jí 62 lodí pokladů a asi 27800 členů posádky. Kromě již zmíněného navázání obchodního spojení a vybírání poplatků měla tato výprava ještě jeden úkol. Měla pátrat po uprchlém Ču Jün-wenovi.

Pošťák

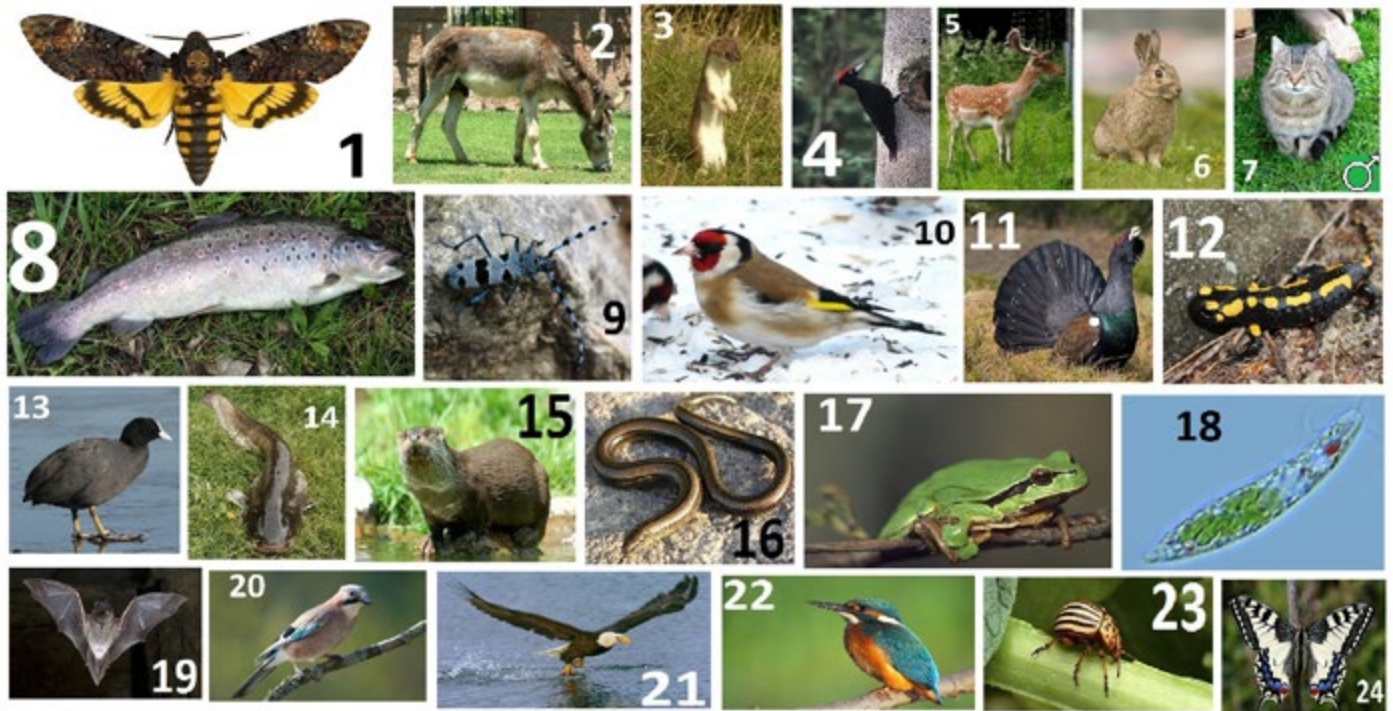
VÝSLEDKY PŘEDCHOZÍCH ČÁSTÍ:

01 Čína za Dinastie Ming: osmisměrka: Žlutá řeka, lišтовka: eunuch, číslovka: 70000

02 Ču Ti a ČengČche: osmisměrka: San Pao, lišтовka: lodě pokladů

ČÁST ENCYKLOPEDIJE, VZNIKLÉ ZA OBDOBÍ DYNASTIE MING

Tajenku vyluštíte tak, že napíšete vždy tretí písmeno zvierate na obrázku v poradí podle čísel obrázků. Jedná se vždy o rodové jméno zvierate, jen u obrázku č. 7 užitje obecný název podle symbolu pohlaví.

M	A	L	E	D	I	V	Y	L	I	T	N	A	É	K	L	E	V
A	U	T	B	A	R	B	A	D	O	S	U	K	A	O	T	N	O
D	F	O	D	Ž	E	R	B	A	N	K	R	N	R	B	E	O	R
E	R	R	P	Y	K	I	A	D	O	U	Á	A	T	M	R	V	T
I	O	T	A	I	W	A	N	K	N	R	S	L	A	O	O	Á	S
R	K	U	B	A	Y	D	I	Á	S	A	I	Í	M	L	P	K	O
A	G	G	K	R	D	Š	N	K	T	A	L	R	U	U	A	A	N
G	R	A	A	O	N	B	É	A	T	I	G	S	S	Z	G	L	I
A	Ó	A	P	M	U	O	R	É	L	A	R	A	I	O	N	E	I
L	N	E	V	I	S	B	R	A	U	S	S	B	D	N	I	D	R
A	S	R	E	T	É	K	B	T	Č	F	I	M	Á	A	S	O	O
P	K	O	R	I	L	E	S	B	O	S	I	G	Á	K	M	N	T
Á	O	O	D	H	A	K	I	N	I	M	O	D	N	N	L	I	K
G	V	M	Y	A	M	A	R	T	I	N	I	K	Ž	O	I	E	I
Y	V	O	R	T	S	O	Í	N	Č	O	N	O	K	I	L	E	V

Bali, Barbados, Brač, Dominika, Džerba, Fidži, Galapágy, Grónsko, Ibiza, Island, Kanárské ostrovy, Kapverdy, Korfu, Kréta, Kuba, Kypr, Lesbos, Lombok, Long Island, Luzon, Madagaskar, Madeira, Maledivy, Malé Sundy, Martinik, Moorea, Nevis, Nová Kaledonie, Singapore, Srí Lanka, Sumatra, Sundy, Šikoku, Tahiti, Taiwan, Tasmánie, Timor, Tortuga, Velká Británie, Velké Antily, Velikonoční ostrovy, Viktoriin ostrov

žirafu dovezenou z Afriky vydával Ču Ti za bájného tvora - Čchi-lina

--/-.../-.../....-/-

Ano, je to morseovka, po vyluštění převedte římské číslo na arabské.

Krajská kapitánka Kraje Vysočina

Jak ses dostala ke skautingu?

Ke skautingu jsem se dostala ve svých jedenácti. Díky mé starší sestře, která do skauta chodila už od mala, to bylo tak nějak automatické, že mě jednou maminka přivedla do klubovny též – chvíli jsem se vzpírala, ale tábor mě nakonec udolal. Celkově jsme to měli takové rodinné, protože mě vedla moje starší sestra a já pak naopak vedla našeho mladšího brácha. Ten teda na rozdíl od nás vydržel jen do puberty. Mně skauting nepustil hlavně díky skvělé partě – ve skautu jsem si našla své dva nejlepší kamarády, které miluju dodnes, a různé větší akce a kurzy mě seznámily s dalšími spřízněnými dušemi a skvělými bláznými;) (Šťouch pro Honzulátka! :P)

A proč zrovna vodní skauti?

Proč zrovna vodní skauti vlastně ani nevím – voda mě přitahuje odjakživa, zároveň z ní mám velký respekt. Navíc jsme na Sázavě, tak by byl hřích být sucháčem! Za to, že jsem vodák, jsem ale strašně ráda – i z hlediska toho špičkování se s hnědokošilákama! Hlavně mě ale voda prostě baví a připadá mi strašně fajn, jak jsme

HANA VENCÁLKOVÁ – VENCI (27)

Doma jsem převážně v překrásné krajině Vysočiny – konkrétně ve Žďáru nad Sázavou :-)

Aktuálně pracuji jako vedoucí terénní sociální práce při azylovém domě u nás ve městě.

takoví semknutí. Když jsme si vytvořili skvělou partu na vůdcákách, tak jsme si na konci kurzu slibovali, jak se budeme scházet a zůstaneme v kontaktu a nějak to vyprchalo. Na kapitánkách vznikla v našem ročníku parádní parta taky a mohlo to dopadnout úplně stejně. Tím, že se však pravidelně pořádají srazy K+K, 3 jezy a jiné vysloveně vodácké akce, je to

udržování vztahů přece jen o dost jednodušší.

Jaká je tvoje úloha v přístavu či oddílu? Jsí spíše s dětmi nebo zajišťuješ administrativní a technické věci?

V přístavu jsem dlouhou dobu spoluvedla smíšený dětský oddíl, obnovila roverský kmen a působila jako výchovná zpravodajka.

FOTO ARCHIV HANY VENCÁLKOVÉ - VENCI

FOTO ARCHIV HANY VENCÁLKOVÉ - VENCI

FOTO ARCHIV HANY VENCÁLKOVÉ - VENCI

Teď, želpříroda, trochu nestíhám a u dětí jen vypomáhám, s R+R se scházíme nárazově a spíš se soustředím na získávání peněz na naši činnost. Trochu se mi navíc mění mimoskautský život, takže uvidíme, co bude dál.

Jak ses dostala k pozici krajské kapitánky? Co tě k tomu vedlo? Jak jsi spokojena ve funkci?

K pozici krajské kapitánky jsem se dostala přehnanou aktivitou. Můj předchůdce rozeslal mail, že

chce funkci opustit a zda se nenajde někdo, kdo by ho nahradil. No a já si říkala, že kdyby se nikdo jiný nenašel, tak se zapojím... a nikdo jiný se samozřejmě nenašel. Už od počátku jsem do toho šla s tím, že moc času té funkci věnovat nemůžu a ani nechci, ale je lepší udělat aspoň něco než nic. Ona je ta pozice taková zvláštní a teď i hodně diskutovaná, rozhodně ale stojí za zachování, protože může hodně napomoci lepšímu propojení vodáků v rámci kraje i výše. Chtěla

jsem se v příštím roce pustit trochu do vodáckého vzdělávání tu u nás, ale mění se mi teď plány, tak uvidím, co bude. Funkce komodora mi ale dala krom nových kontaktů i náhled do fungování junáckého kraje, což je skvělá zkušenost! Takže doporučuji všem! ;-)

A ještě něco zajímavého o sobě prozradíš?

Kdo mě chce poznat víc, tak nechť si mne odchytně na nějakém dalším srazu, na jezích či kdekoli jinde – osobní kontakt nenahradíš. ;) K pokecu například: karma a reinkarnace, dobré jídlo, pohřbívání, Izrael vs. Palestina, Hvězdná brána – když do ní strčím jen část těla, je už ta část na jiné planetě?, Star Wars, Londýn, britský humor, absurdní drama (Hugo Plodek!), Kytice, Cimrman, kostky a karty (ocením spoluhráče na taroky!), Norsko, Švédsko, švédština, vymyšlení novotvarů a ptákovin a spousta dalších věcí;

Díky moc za rozhovor!

Alča

FOTO ARCHIV HANY VENCÁLKOVÉ - VENCI

Jaká byla letní část ČLK SEALS?

ČLK SEALS letos poprvé vyzval zájemce o čekatelskou zkoušku, aby své vědomosti rozšířili v duchu spolupráce jednotek SEALS. Hned na úvod si vyzkoušeli, co to obnáší, a s potěšením můžeme oznámit, že se uvedli na výbornou. Ve stejném nasazení, i když s drobnou změnou složení, pokračovali i na letním běhu kurzu.

Během deseti dnů napjali své fyzické i psychické síly. Někteří si sáhli dost hluboko do svých zásob.... Prozkoumali okruhy čekatelské zkoušky a osvojili si kromě jiného dovednosti rozdělávání ohně a využití lan. Týmovou spolupráci předvedli i při službě v záchranné stanici Pavlov, kde se zapojili do generálního úklidu. Nepomáhali jen manuální prací, ale projeví i kreativitu při výrobě plyšových hraček pro děti s tělesným postižením z Centra sociálních služeb Petrklíč.

Jak definitivně skončí jejich snažení, ukáže nadcházející zkouškový víkend, kdy mohou vstoupit do síně slávy jako první úspěšní absolventi.

www.clkseals.skauting.cz

facebook.cz/clkseals

Fižďa

FOTO ARCHIV SEALS

FOTO ARCHIV SEALS

FOTO ARCHIV SEALS

Pardubická KAPKA 2017

V roce 2017 jsme uspořádali v našem kraji, opět po mnoha letech, kurz vodáckého minima KAPKU.

Do našeho Kurzu se přihlásilo 8 účastníků z celé České republiky a jeden ze Slovenska. Většina frekventantů byla vedoucích suchozemských oddílů, či jinak se podílejících činovníků na vedení oddílů. Co se týče vodáckých dovedností, měli jsme frekventanty od úplných začátečníků až po zkušené vodáky.

Kurz probíhal ve třech víkendech. První víkend začal v pátek 17. března v Pardubicích, kde na řece Chrudimce probíhalo seznámení se s vodáckými dovednostmi účastníků a základní výcvik na vodě. V bazénu pak probíhal nácvik záchrany a v klubovně Sedmičky Pardubice se naši frekventanti účastnili přednášek, spali a hodovali.

Druhý, tentokrát květnový víkend naši Kapky jsme pobývali na tábořišti VS z České Třebové v obci Nekoř na břehu Divoké Orlice. Zde jsme při vyšším vodním stavu trénovali na kánoích a pramkách kanoistické dovednosti a záchranu. V sobotu jsem spluli Divokou Orlici od Malé hráze přehrady Pastviny přes Žamberecké jezy a Litický oblouk do Potštejna, kde se frekventanti střídali a prokazovali dovednosti na kánoi a P550. V neděli jsme pak plnili jednotlivé kompetence vodáckých disciplín a záchrany.

Poslední, třetí víkend, jsme se ubytovali na základně Sedmičky Pardubice na Seči. Přes den jsme

FOTO LUDĚK DEMEL - LUŽA

se věnovali praktickým dovednostem v plachtění a na večerním programu byly přednášky jak z teorie plachtění a ostatních kompetencí, tak kontrola zadaných úkolů a prací. Pro zpestření činnosti se naši frekventanti účastnili závodů VikingRace, které jsou atypické v tom, že se závodí jak v plachtění, tak pádlování. V kategorii dospělých se dokonce jedna z frekventantských posádek umístila, z celkového počtu 7 posádek, na prvním místě před dvěma posádkami z Ostravy. V neděli pak probíhalo plnění některých kompetencí a

závěrečné hodnocení jednotlivých účastníků kurzu.

Z celkového počtu 9 účastníků kurz úspěšně dokončilo a zvládlo nástrahy všech kompetencí 7 frekventantů, k čemuž bych jim chtěl pogratulovat. Nezbyvá než doufat, že nabyté vodácké znalosti a zkušenosti budou předávat ve svých oddílech.

Chtěl bych i touto cestou poděkovat všem, kteří se podíleli na průběhu kurzu – Džíně, Datlovi, Samovi a Rákosovi z Pardubic a Lůdovi z Vysokého Mýta.

Olda

FOTO LUDĚK DEMEL - LUŽA

FOTO LUDĚK DEMEL - LUŽA

Kapka HKVS 2017 – druhý víkend

Na druhý víkend Kapky jsme se sešli v kempu u kanálu v Českém Vrbném poslední červencový víkend. Zájemci mohli přijet už o den dříve a mít tak více času k získání nových znalostí i dovedností, aby pak pro ně plnění zkouškových požadavků bylo jednodušší. Páteční celý den byl tedy určen k opakování základů jízdy i záchrany a proběhlo i velké teoretické vodácké opáčko základů.

V sobotu ráno to začalo povídáním, za kterým pak následoval celý den na vodě. Voda nám v kanále tekla

celý den, a tak jsme toho dostatečně využívali. Probíhala standardní záchrana a jízda na kánoji i raftu. Dle schopností účastníků byl volen vhodný úsek kanálu – ze spodní lehké části jsme se s vhodným typem lodi přesunuli i na celý kanál, který má v některých místech i obtížnost WW IV. Večer probíhalo další povídání, promítání fotek a vyhodnocení dne. Neděle dopoledne pak probíhalo podobným způsobem, s tím rozdílem, že se již plnily zkoušky. O víkendu nás čekalo i překonávání proudu nebo

třeba poskytování první pomoci ve vodním prostředí.

Víkendu přáli snaživí účastníci, obětaví lektoři, nádherné slunné počasí, hezké místo a výborné jídlo. Akce se líbila a vydařila. Z účastníků se pomalu stávají vodáci a také dobrá parta.

Díky za poskytnutí vodáckého materiálu patří Blumíkovi do Českých Budějovic a 4. přístavu vodních skautů Jana Nerudy.

*Za Kapku HKVS
Fialík (Tomáš Fiala)*

FOTO ARCHIV KAPKY HKVS

FOTO ARCHIV KAPKY HKVS

FOTO ARCHIV KAPKY HKVS

FOTO ARCHIV KAPKY HKVS

Pádlovací víkend

Pod názvem akce se skrývá další seminář divoké vody, který tentokrát proběhl při víkendu Kapky HKVS v Českém Vrbném. Účastnili se ho uchazeči o kapitánskou zkoušku, zkoušku vodáckého minima i zájemci o praxi z řad skautů, ale i veřejnosti. Průběh akce byl pro ně obdobný jako pro účastníky víkendu Kapky.

Víkendu se účastnilo několik rodičů s dětmi, které zde měli o zábavu postaráno – mohly pozorovat snažící se vodáky nebo třeba navštívit dětské hřiště.

V Českém Vrbném se podobná akce uskutečnila zatím poprvé a měla velký úspěch. Příští víkend divoké vody nás tedy rozhodně čeká právě opět na tomto místě. Plánovaný termín je jaro/léto.

Fialík (Tomáš Fiala)

FOTO ARCHIV KAPKY HKVS

FOTO ARCHIV KAPKY HKVS

FOTO ARCHIV KAPKY HKVS

FOTO ARCHIV KAPKY HKVS

AQUA 2017

Letos o prázdninách proběhla v termínu 6.-12. 8. 2017 AQUA 2017. Jedná se o Slovenské národní jamboree, na které přijeli také účastníci z Čech, Itálie, Irska a Španělska. Celkem se u přehrady Slňava nedaleko Piešťan vystřídalo kolem 250 účastníků akce. Téma bylo Plavba ke hvězdám, kterou doprovázela dvojčata Castor a Pollux.

Všichni účastníci byly rozděleny na 4 subcamps, které se střídaly na aktivitách jako byly workshopy v areálu (např. vysoké lanové překážky, šerm, globální vzdělávání, tanec apod.), plachtění (které převážně měli na starosti čeští servisáci), trekking, splav (úsek Váhu) a také komunitní projekt, kdy se zvelebovalo místní letní kino. Tyto aktivity také navazovaly na téma

FOTO TOMÁŠ ORAVEC - ŠAMOT

Castora a Polluxe, a tak jsme mohli osvobodit jejich sestru Helenu, jet s argonauty pro zlaté rouno, ulovit Kaledonského kance apod.

Já osobně jsem jezdila v sekci jachting na oplachtěné P550, kde jsem strávila většinu volného i servisáckého času. Největší leg-race bylo vozit zahraniční účastníky, kteří téměř netušili, co je čeká, a navíc téměř neuměli anglicky. Zkuste si někdy kormidlovat a zároveň hledat výrazy pro různé povely (např. když jsme jeli s Italy na motýla, tak jsme jeli na „farfalle“ :-D) Všechny dny na vodě jsme nakonec úspěšně přežili a odvozili všechny zájemce i přes pár technických problémů, které nakonec byly převážně zdárně vyřešeny.

V pátek proběhla velká bojovka, kdy se účastníci snažili nasbírat co nejvíce surovin, zatímco je mydli-li obránci údernými fuseklemi, a také proběhla přehlídka hasičského sboru. Po celou dobu konání

FOTO TOMÁŠ ORAVEC - ŠAMOT

akce mohl, kdo chtěl, navštívit místní čajovnu, poslechnout si vyprávění z cest od místních dobrodruhů, nebo se např. zúčastnit večerního programu, což byly většinou velké hry, rukodělné činnosti, případně kreslení na obličej (jsme s Vodnicí šikovné – vznikaly krásné obličejové malby).

Během několika ceremoniálů se prostřídaly 3 kapely, z čehož jedna byla cimbálovka, druhá country a první kapela, která otvírala celou akci, byla od místního organizátora Mikeyho s Noelem McCarthym v čele a byla skvělá. V rámci jednoho ceremoniálu se postupně představily všechny země, ukázaly své zvyky a obyčeje, zaspívaly písničky, zahrály na nástroje, ukázaly národní tance a celkově reprezentovaly své státy.

Dle mého názoru se akce velmi zdařila a účastníkům velmi líbila, nechyběl adrenalin – ať už během lanových aktivit nebo noční bouře, kde kvůli silnému větru musela být přestěhována část stanů, nové zážitky, a hlavně nově získání přátel.

Sepka

Jachetní kurz na Lipně

V červnu úspěšně proběhl jachetní kurz na základně Kovářov na Lipně. Účastníci nejen z řad vodních skautů okusili plachtění za různé síly větru na různých typech plachetnic (P550, Optimist, Severka) včetně nácviku záchrany po převržení. Odměnou po zvládnutí základů byl celodenní výlet za čerstvého větru a s vlnami jako na moři, kde mnozí zúročili všechny nabyté dovednosti.

Kulda

FOTO JANA KARAOVÁ - KULDA

FOTO JIŘÍ NOVÁK - LUPEN

FOTO JIŘÍ NOVÁK - LUPEN

FOTO JIŘÍ NOVÁK - LUPEN

FOTO OLDŘICH PEŠINA - OLDA

Skauti na nejrychlejší plachetnici v ČR

Druhů vodních sportů, kterým se můžeme jako vodní skauti věnovat, je mnoho. Není proto tedy nijak zvlášť překvapivé, že k některým se člověk v rámci oddílu nedostane, nebo pouze velmi okrajově. My se sice zapáleně věnujeme divoké vodě, zato jsme téměř nepolíbeni jakýmkoliv hlubšími znalostmi v oblasti plachtění a aktivitami s tímto souvisejícími. Z tohoto důvodu mě velice zaujal mail od HKVS, který inzeroval nabídku Českého svazu jachtingu směřovanou jak k vodním, tak suchozemským skautům. Ta spočívala v možnosti si v rámci základního kurzu jachtingu vyzkoušet plachtění na závodní lodi HEBE IV na přehradě Orlík. Nebudu tvrdit, že jsem si pod tím dovedla mnoho představit, ale stačilo to k tomu, aby nás to ještě s naším oddílovým vůdcem nalákalo k přihlášení. Není třeba napínat, nelitovali jsme.

Sraz byl stanoven na desátou hodinu ranní na molo v neoprenu. Počasí o hodinu dříve bylo nepříznivé – chladné, při konzumaci snídaně u místního obchodu v intenzivním mrhnutí a větru jsme se hodin následujících mírně obávali. Obavy ale byly naštěstí liché, i neopreny jsme záhy odložili a díky tomu, že ostatní potenciální jachtaři na jiných lodích se očividně nechali odradit, měli jsme Orlík víceméně pro sebe.

Majitel lodi a zároveň náš instruktor Zdeněk dorazil záhy a poctil naši pětičlennou skupinku teoretickým i praktickým seznámením se s lodí T boat HEBE IV. Jak jsem již předeslala, kurz byl pro začátečníky, mezi něž se řadím, budiž mi tedy odpuštěn místy laickým výklad. Jedná se o čtvrtou loď závodní posádky HEBE, vyrobenou na míru. Posádku tvoří až šest osob, to bylo přesně splněno. Po teoretickém úvodu s ukázkou jednotlivých částí lodi a způsobu jejího ovládní jsme byli již prakticky

FOTO ELIŠKA EBELOVÁ

úkolováni. Každý z nás zaujal jednu pozici na lodi – dva u kosatky, u hlavní plachty, kormidelník a bowman. Za sebe mohu říct, že minimálně první půlhodinu jsem měla plné ruce práce se zvládnutím svého postu, ale postupně

jsem začala zvládat vnímat i okolí. Na pozicích jsme se pravidelně střídali, což bylo skvělé, takže na konci dne každý z nás byl schopen vykonávat pod vedením všechny posty.

Vítr nám přál, jedině kormidelníkům trochu zatápěl, protože Orlík je znám značně proměnnými větry, což je poněkud náročné předvídat. Bylo znát, že se jedná o loď závodní, protože ačkoliv vítr nefoukal nijak závratně, loď se chvílemi pohybovala rychlostí až devíti uzlů a jela ve značném náklonu, kdy jsme museli vyvažovat. To vedlo k několika příhodám, nakonec humorným, neboť dopadly dobře. Například při mém kormidlování se vítr do plachet opřel značně a plachetnice se naklonila velmi výrazně. Všichni již vyvažovali a otěž hlavní plachty nešla vyháknout – zkuste to, zároveň, kdy ležíte ven z lodi. Na pokyn jsem však vyostříla, již vědouc, co to znamená, a vše dobře dopadlo. Po intenzivním, zhruba dvě a půl hodiny dlouhém dopoledni a obědě, jsme si zhruba ještě během hodiny vše zopakovali, opět na všech postech.

Musím říct, že celá akce dosti předčila mé očekávání – počasím, praktičností výuky, rychlostí lodí a vlastně i množstvím věcí, které jsem se naučila.

Eliška Ebelová

FOTO ELIŠKA EBELOVÁ

FOTO ELIŠKA EBELOVÁ

FOTO ELIŠKA EBELOVÁ

Víkend divoké vody – podzim 2017

Stejně jako loni, tak i letos proběhl první víkend v září Víkend divoké vody v Roztokách u Křivoklátu. Byl to i náhradní termín divoké vody pro Kapku HKVS. Spousta lidí si zde plnila potřebnou praxi z divoké vody, ale někteří si přijeli jen tak zapádlivat či zopakovat základy záchrany. Kromě teoretických bloků jsme trávili čas na kanále nebo v kanále, kde jsme plavali, zachraňovali a pádlovali. Jak je možné si všimnout, tak do překonávání proudu se zapojili téměř všichni. Byla to dřina, na vodě i na suchu.

Díky především Martině a Tyčkovi za pomoc s přípravou a průběhem semináře. Díky též všem lektorům a dalším pomocníkům, a také samozřejmě všem účastníkům. Gratulace patří těm, kteří si úspěšně splnili některé z požadavků ke ZVM či KZ. Hodně štěstí pak těm, které divoká voda ještě čeká

Fialík (Tomáš Fiala)

FOTO ARCHIV VDV

FOTO ARCHIV VDV

Od chatičky k základně

Je slunečné zářijové páteční odpoledne. Přicházím ke klubovně našeho přístavu Třináctka Opařany na první letošní schůzku. Odemykám její staré odřené dveře... dýchne na mě známá vůně avůně čerstvého dřeva. Stojím uprostřed naší nové klubovny. Přesněji řečeno v právě dokončené přístavbě naší staré klubovny. A znovu už po tolikáté si vychutnávám ten pocit radosti, nadšení, taky obrovské úlevy a obdivu ke všem, kdo to dokázali a vzpomínám....

Vzpomínám na své první skautské schůzky v dřevěné chatičce v lesní školce před 27 lety. Hlavou mi prolétne vzpomínka na pozdější klubovnu ve starém domku v centru obce, kterou mám spojenou s naší družinou Rosniček a s rosničkou v lihu ve skleněném válci donesenou ze zrušených přírodovědných sbírek místní školy. Marně vzpomínám, co bylo dřív, zda jméno družiny nebo onen skleněný válec.

Vzpomínám také, s jakým nadšením jsme se stěhovali do naší současné klubovny u rybníka Kášovka na konci Opařan. Byla to bývalá klubovna SSM (pro mladší ročníky Svaz socialistické mládeže) a Třináctka ji dostala od obce do dlouhodobého bezúplatného pronájmu. Naše Třináctka měla v Opařanech velkou tradici (nepřerušila svou činnost ani v době totality) a byla jedinou dětskou organizací v okolí. Přesto se naše oddíly několik let scházely ve velmi provizorních podmínkách. Dřevěná chata sice bez tekoucí vody a sociálního zařízení, za to stranou dění a s poměrně velkým přilehlým pozemkem, byla pro nás v tu dobu téměř ideálem. Třináctka se během dalších let postupně stala velkým přístavem a druhým největším skautským střediskem tábořského okresu. Stávající klubovna přestávala vyhovovat kapacitně a problémem bylo také

chybějící sociální zařízení. V letech 2004 a 2005 se nám podařilo klubovnu zrekonstruovat prostřednictvím grantové podpory Jihočeského kraje a podařilo se nám vybudovat vlastní studnu. Naše vysněná přístavba klubovny byla v tu dobu v nedohlednu.

Shodou mnoha příznivých okolností se naše pozornost obrátila v roce 2010 na klubovnu našeho oddílu v Jistebnici. Oddíl totiž dostal po mnoha provizorních letech jako klubovnu do dlouhodobého pronájmu od města část hospodářských budov jistebnického Záměčku. Jednalo se o památkově chráněný objekt a přístavu se podařilo v roce 2011 získat prostředky od Jihočeského kraje na částečnou rekonstrukci objektu. Z téhož finančního zdroje byla rekonstrukce celého objektu dokončena v roce 2014. Třináctka se tak od té doby může pyšnit svou opravdovou skautskou základnou.

Vraťme se ale do Opařan. V roce 2012 jsme učinili pokus, od kterého jsme si příliš neslibovali, ale pod heslem, „kdo nic nedělá, nic nezkaží“, jsme písemně oslovili několik velkých stavebních firem, popsali svou neutěšenou situaci a požádali je o dar ve formě starších stavebních buněk. A povedlo se. Jedna z firem se obratem ozvala s nabídkou a dvě zánovní buňky stály u klubovny. Z nich se nám podařilo vytvořit poměrně slušné zázemí pro chlapecký oddíl. Zásadním okamžikem na cestě k vlastní plně vyhovující klubovně bylo získání klubovny i přilehlého pozemku od obce Opařany do našeho vlastnictví.

To nám otevřelo cestu k snadnějšímu získávání prostředků na přístavbu. Do práce se v tu dobu vrhla naše dvorní architektka Bobina spolu se stavitelem Donem a strávili mnoho hodin nad stavebním projektem a dokumentací. Poté se ke slovu dostala parta, která si dala za cíl získání potřebných

FOTO ARCHIV PŘÍSTAVU TŘINÁCTKA OPAŘANY

FOTO ARCHIV PŘÍSTAVU TŘINÁCTKA OPAŘANY

FOTO ARCHIV PŘÍSTAVU TŘINÁCTKA OPAŘANY

FOTO ARCHIV PŘÍSTAVU TŘINÁCTKA OPAŘANY

FOTO ARCHIV PŘÍSTAVU TŘINÁCTKA OPAŘANY

FOTO ARCHIV PŘÍSTAVU TRÍNÁCTKA OPAŘANY

peněz na celý projekt. V roce 2015 se nám podařilo uspět v projektu nadace Tesco, a tak jsme si troufli zahájit stavbu vybudováním základové desky. Na konci léta jsme celou akci odstartovali sérií brigád na sběr kamení do základů a pokračovali budováním samotné desky (nepouštím se raději do podrobnějšího popisu prací, neboť do odborné terminologie – pro příklad základové pasy, ztracené bednění či kari sítě – se mi nepodařilo proniknout). Jednoduše šlo o několik dní nakládání a vození koleček kamení, šterku a betonu a následně léčení krvavých mazolů a bolavých zad některých těžce pracujících bratrů a sester. Již v této fázi stavby se osvědčilo zavedení důležité funkce sličných svačinářek, které se velmi obětavě a zodpovědně staraly o žaludky brigádníků, takže nedocházelo ke zbytečným časovým ztrátám a prodlevám a brigádníci tak neměli žádný důvod opouštět místo činu v průběhu práce. Další nezbytnou etapou projektu bylo vybudování příjezdové zpevněné cesty od hlavní silnice ke klubovně. Tu se nám podařilo dokončit v říjnu téhož roku. Do nového roku 2016 jsme vstoupili s velkým optimismem a vírou, že svými žádostmi o finanční podporu na přístavbu alespoň částečně uspějeme. Úspěch jsme slavili hned dvakrát – podařilo se nám získat téměř celou částku

potřebnou na přístavbu od MŠMT ČR prostřednictvím ústředí Junáka a současně také od Jihočeského kraje. Jako už mnoho let zpět tak i v roce 2016 nás štědře podpořila místní soukromá firma. Radost až z trochu nečekaného úspěchu vystřídal velký respekt a obavy z úkolu, který před námi vyrostl do obřích rozměrů – celý projekt zrealizovat za pár měsíců. V červnu začala růst hrubá stavba, začátkem září byla osazena okna a začal nekonečný sled prací uvnitř. O víkendech i v týdnu po práci odřeli nepočítaně hodin naši stavbyvedoucí Kapitán a Don a další brigádníci z našich řad. Mimo jiné

naši „oldíci“, bez kterých by to opět nešlo. A to vše by se neobešlo bez záštity, podpory a obrovského nasazení naší Boženky – koordinátorky, účetní, vyjednávačky s řemeslníky, taky trochu stavebního dozoru, natěračky, hlavní svačinářky a tak vůbec. Makalo se pořád, přesto bylo stále práce nad hlavu a konec roku a termín realizace se neúprosně blížil. Naštěstí včas zasáhla Boženka a podařilo se jí posunout datum realizace stavby. Začátkem prázdnin jsme odjížděli na tábor s dobrým pocitem, že zásadní je hotovo. Máme klubovnu s dvěma velkými místnostmi, vybavené novým nábytkem, malou kuchyňku a dvoje sociální zařízení včetně sprchy. V průběhu tábora nám stavební úřad klubovnu zkolaudoval. Obrovský dík patří všem, kdo si tenhle náročný projekt vzali za svůj a dotáhli ho do konce!

Je slunečné zářijové páteční odpoledne. Z klubovny se ozývá nadšené hulákání našich Bublín (družiny benjamínků), z vedlejší místnosti jsou slyšet naše vlčata a před klubovnou zápolí o zašifrovanou zprávu naše světlušky. A všichni mají kde hlavu složit! Velký, kdysi velmi vzdálený sen se stal skutečností!

Marta Diartová

FOTO ARCHIV PŘÍSTAVU TRÍNÁCTKA OPAŘANY

Sto let skautingu na Lounsku

V září oslavil skauting na Lounsku sto let. Právě před sto lety vznikl v Lounech první dívčí skautský oddíl pod vedením sester Matouškové, Šnoblové a Leissové. O několik měsíců později vznikl také chlapecký oddíl kolem Antonína Wondřicha, který později vedl nezapomenutelný Jožka Lehman.

Na začátky skautingu vzpomíná Božena Matoušková: „Já osobně jsem se ocitla v roce 1916 v Praze a tady jsem se brzy dozvěděla o skautingu. Začalo se mi to líbit líp, než pražský Sokol na Malé Straně. Snad proto, že se jim tam nelíbily mé hadrové cvičky, kdy já byla ráda, že mám alespoň ty. Poznala jsem několik skautů a hlavně skautek a nasbírala jsem rozumy v několika oddílech od sester Štěpánové (Koseové), Jarošové (Jelenové), Albrachtové, Miličicové a bratrů Daneše, Vystyda, Filipa, Matouška a jiných a pomalu mě přivedly na myšlénku začít i u nás se skautingem. Tak první skautky byly přirozeně ze Sokola a z reálky.

FOTO ARCHIV JUNÁKA LOUNY

Udělala jsem si vůdcovské zkoušky a začaly jsme v roce 1917 s Milenou Šnoblovou (Malcovou), Marií Janovskou (Kubešovou) a Emou Leissovou (Kubelkovou) vytvářet první oddíl. V létě 1919 jsme měly první tábor skautský. Celkem za mého vedení byly tábory tři, jeden v Levousích a dva v Bílichově. Myslím, že první tábor byl v Bílichově, ve vypůjčených vojenských stanech a poblíž byl tábor chlapců. Přesto (nebo proto) jsme se moc bály, a jít do blízké hájovny pro mléko byl hrdinský výkon. Nezapomenutelný byl třeba zděšený úprk hrdinky pod ochranná křídla vedoucí s hláškou „tam sedí na pařezu dědek, má na klíně fajfku a v hubě sekeru“. No a sousedi – skauti – si neodpouštěli zpříjemňovat nočním hlídkám zimu a strach houkáním a boucháním. Také nás nutili jíst kočky a veverka, nebo to alespoň nabízet.“

Na začátky chlapeckého oddílu v Lounech vzpomíná Josef Víhan: „V Lounech můj spolužák Toník Wondřich dal dohromady oddíl a chystali se na táboření v roce 1919. Těsně před nástupem odřekl chlapcům vedoucí tábora. Hoši přišli za mnou, většinou to byli žáci z lounského Sokola a žádali, abych jako z nich nejstarší je vedl. Měli vše připraveno, těšili se a nechtěli od táboření ustoupit. Jel jsem s nimi jako vůdce – bez přípravy – s vypůjčeným skautským kloboukem. Táboření jsme provedli v bílichovských lesích. Polovina chlapců cvičila po sokolsku, chodila po lese, vařila a opatrovala tábor, druhá šla na práci na pilu, do vesnice k sedlákům. Bylo to krátce po válce, o živobytí byla nouze, a tak jsme si na ně museli vydělat. Spali jsme v jakémsi srubu, který jsme si sami postavili. Střechu nám zapůjčila lesní správa. Vcelku to tedy byla skoro cikánština. Neuměli jsme nic, ale nakonec jsme to vydrželi asi tři neděle. Nikdo na to neumřel a rádi si dnes

na to vzpomínáme.“

Největší rozmach zažilo skautského hnutí na Lounsku za první republiky. Na tábory jezdilo přes sto kluků a více než třicet děvčat. Tábory byly samozřejmě oddělené. Lounské oddíly měly přes tři stovky členů a na padesát dospělých v Klubu přátel skautingu. Ve třicátých letech minulého století byl vůdcem střediska JUDr. Vladimír Lamka, který se později stal starostou župy. Díky jeho péči a penězům se podařilo v roce 1935 vybudovat Skautský domov, na jehož otevření se podílel i A. B. Svojsík. Toto zázemí využívali skauti s nucenými přestávkami až do sedmdesátých let, kdy byl veškerý majetek včetně nemovitosti zabaven a následně zničen. Sám Lamka, skautskou přezdívkou Moudrý medvěd Balů, je velkým příkladem i pro dnešní generace. Jeho práci ve skautském a sokolském hnutí přerušilo zatčení gestapem, obvinění z protistátní činnosti a poprava v Berlíně v roce 1943. Za svoji odhodlanost a ideály získal nejvyšší státní i junácká vyznamenání.

Začátky vodních skautů v Lounech jsou spojeny s činností vodáckého kroužku na gymnáziu, který od roku 1963 vedl profesor chemie Václav Šnobl. V roce 1968 založil společně s Josefem Kopáčem (bratr Bahňák) a Mírou Földešem skautský oddíl s názvem Kon-tiky, který měl dvě družiny – Delfíny a Kormorány. V roce 1969 začala výstavba loděnice na břehu Ohře, ale po jarních povodních se muselo začít znovu od základů. Budova loděnice s útulnou klubovnou slouží vodním skautům dodnes. V době zákazu činnosti (1971-1989) se vodácký skautský oddíl přeměnil zpět na vodácký kroužek při lounském gymnáziu a až do své smrti v roce 1987 jej vedl bratr Šnobl. Během šedesátých a sedmdesátých let splul se svými svěřenci více než deset českých řek a to včetně méně tradičních toků, jakými je Želivka nebo Trnávka.

Po Sametové revoluci byla nejprve obnovena činnost lounského střediska a poté i oddíl vodních skautů. Ve funkci kapitána oddílu se postupně vystřídali Míra Földeš, Lída Nováková a Franta Pošťák Pospíšil, který vede oddíl dodnes. Mezi tradiční akce oddílu patří například Zamykání a Odemykání Ohře nebo jednodenní splutí Ohře ze Žatce do Loun. Během posledního období skautingu uspořádal oddíl patnáct putovních táborů, nejčastěji na Berounce a Ohři. Vodáci také na přelomu století zorganizovali desítku úspěšných Country bálů. Družina Okounů a šestka Delfínů se pravidelně účastní Svojsíkova závodu a Závodu vlčat a světlušek. Dnes se lounští vodáci objevují i na celostátních akcích typu Napříč Prahou - přes tři jezy a nebo Navigamus. Přitom však nezapomínají na své nejbližší okolí. Pravidelně pomáhají při charitativních akcích Den boje proti rakovině a Betlémské světlo.

Franta Pošťák Pospíšil

1964 - LUŽNICE
FOTO ARCHIV JUNÁKA LOUNY

1969 - LUŽNICE
FOTO ARCHIV JUNÁKA LOUNY

1969 - STAVBA LODĚNICE
FOTO ARCHIV JUNÁKA LOUNY

Mokr  dějiny zem  Koruny  esk 

XXVIII.  ast: Burlaci a řen aky

Jak uř víme, za dob krále Ferdinanda I., tedy v 16. století, se začaly dělat úpravy koryta Vltavy, aby dořlo ke zrychlen  dopravy dřeva a soli a do jisté míry zlepřeni bezpečnosti plavby. Vrátit pouřit  řify na po atek plavby vřak neřlo, a proto se i ony v cíli prodávaly jako stavební dřev .

Aby se v tř  a proto i drařř  lode vyuřily více neř jednou, bylo je nutno nějak dopravit zpět, nejlépe koňskými potahy. Aby si kon  nelámali hnáty (i kůň byl drah ), byly pro n  pod l Vltavy stavěny dřev n  ochozy, jenře ty zase brala jarní voda a ledy (a to se prodrařovalo).

A tak nám j ř zn m  firma Lanna po atkem 19. století navrhla a ve třicátých letech získala lukrativní státní zakázku na zbudování kamenn  potahov  stezky. Nejhorř  skály se odstřelovaly a ze ziskaneho kamene se vybudoval poměrně levn  kamenn  násep. Ekologové ani památkářů neprotestovali,

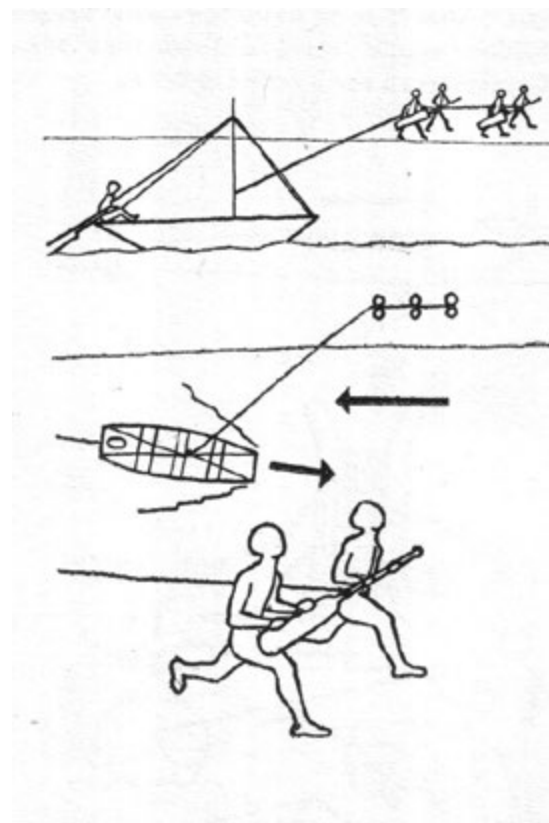
protoře tehdař neexistovali. A firma Lanna přidala jako bonus první ři n  kilometr ř z ploch ch kamen  vsazených do stezky. V  esk ch Budějovicích (samozřejmě u loděnice Lanna) byl řkm 0, na soutoku s Labem v Mělníku řkm 246.

V polovině 20. století byla kilometr ř podle zvyku jiných evropských vodních cest pře islov na od  st  proti proudu. Mělník tak m  řkm 0, Budějovice u  st  Malře řkm 240. Ten úbytek kilometrů je dán tím, že se neměř podle břehu, ale podle proudnice.

P vodn  potahov  stezka je i s kilometr ř  na mnoha m stech zatopena, ale stále jeřt  jsou místa, kde se po ní d  projít, zvl řt , kdyř klesne voda, coř se stává nejv ře jednou, maxim ln  dvakrát za deset let.

Tařen  lod  koňmi dalo název vod ck mu umění t hnout loď na řn ře proti proudu (ne jen spouřt t po jezu   vl ct mělčinu). Návod a nákres najdeme jeřt  v knihách Mirko Vos tky, dnes se toho

uř téměř neuřiv , zbyl n m jen zkr cen  název kon ckov c  řn ře – koňadra.

Dopravn  cesta po Labi je star i ne Vltavsk , p semn  zmínka o n  je u z roku 1057. Dovzela se hlavn  s l sm eovan  za med, k e, vosk a ovoce. Dostat meruky z Litom eic do Magdeburku trvalo p r dn , dveo do Hamburku mnohem d le, ale stále to bylo po vodě. V t m problémem bylo dopravit něco proti vodě ze Saska do Čech, teba slaneky nebo pl t n  šatky nebo glazurovan  kachle. Kdy foukal p rhodn  vítr, dalo se proti proudu plout pod plachtami, ale pomalu. Obchodn  cesta z Hamburku do Kolína a zpět i se zastávkami na proclení a prodej zboi trvala a půl roku. Na lodích proto cestovaly celé rodiny, pantáta šéfoval, řidil loď a obchod, ženy vykládaly a nakládaly, synov  se uili znát řeku.

Od  esk ch Litom eic přes D cn, sask  D rždany a Magdeburg a po dolnon meck  Hamburg mluvili lid  od vody prapodivnou sm s  němčiny od B hmerdeutsch přes Sachsendeutsch a po Plattdeutsch. Vz jemn  si rozuměli jen v odborných výrazech, kter m v ak zase moc nerozumíme my. Lodn k byl šifr (Schiffer), šéf konvoje haupt (Hauptschiffer), n den k b ma (Bootmatzer).

Tihle b maeři byli většinou místní lid  ij c  v symbióze s komáry ve vrbin ch, ol m ch a jin m k r c  beh  Labe. Často se co zb hl  vojáci, nevolníci a trestanci ukryvali před světskou spravedlností, jejich jedinou leg ln  obivou bylo p rleitostn  vleen  lod  proti proudu.

Vleen  byla p rce velmi namahav  a velmi t k . S konopn m lanem přes hruď deli b maeři doslova jako kon , dusili se a nedoivali p rli vysokého věku, u proto, e je lano často strhlo do vody, kde utonuli.

Přesto ale, kdy byla po r. 1820 postavena na levém behu Labe z D rždan do Litom eic stezka pro kosk  potahy, se b maeři proti kom m bouřili. Pokroku a vojsku se však odolat nedá a b maeři buď odešli, nebo zaali p evozniit.

Lidsk  síly společensk  spodiny bylo vyuiv no na mnoha evropských řekách, nap rklad na Volze jet  ve 20. století. Slavn  rusk  malér Ilja Repin namaloval zn m  obraz Burlaci na Volze r. 1873, v znamn  rusk  spisovatel Maxim Gorkij p r také byl krátce burlakem, burlackou píseň Ej uchn m

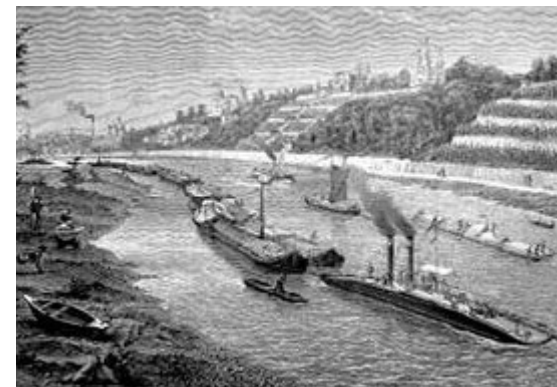

jsme si často zpívali p r vleen  dřevěných pramic kolem nesj zdn ch jezů.

Kosk  potahy plavbu proti proudu poněkud zrychlily (z Hamburku do Litom eic asi šest týdnů) ale moc nezlevnily, protože kon  bylo nutno často p epřahat a nadto potřebovali r t a p t, i kdy p r v  nepracovali. Také eleznice, jejich trasy často vedly a vedou po bývalých potahových cestách pod l velkých řek, zaala plavebním spolenostem siln  konkurovat. Tehdy modern  parolod  sice překonávaly protiproudnu trasu v jednom z přahu, ale jet  nebyly tak siln , aby ut hly v t m p et pr m  ne eleznice vagon .

Řešen m byl nápad poloit na dno Labe t k  řetěz, po kter m parník „rukoval“.

Na francouzsk  Sein  se to osvedilo, tak p o ne na Labi?

Kdy v r. 1865 p tikilometrov  zkuebn  provoz z Magdeburku do Bukova (Buckau) ukázal, e to jde, byl od Hamburku po  esk  (vlastn  rakousk ) hranice poloen řetěz a r. 1870 zaaly pravidelně provoz německého úseku Labe od Hřenska po Hamburg obsluhovat řet zov  parníky.

Pražská společnost pro plavbu parní a plachetní nezahálela, rovněž získala patent na řetězovou dopravu, postupně položila řetěz a od roku 1872 začal provoz této technické novinky od státní hranice po Ústí nad Labem, od roku 1885 až po Mělník. Původně dva, později sedm řetězových parníků využívala k vlečení až deseti člunů nejen mateřská PSPPP, ale i desítky dalších českých soukromých rejdařů, ovšemže za poplatků určených neviditelnou rukou trhu.

Řetězové parníky měly kormidelnou uprostřed lodi a palubu vpředu i vzadu sníženou, aby tudy řetěz s 12 cm dlouhými články mohl být zdvihán, uprostřed dvěma bubny navíjen a na zádi zase spouštěn. Celý mechanismus vydával neuvěřitelný rachot na velkou dálku oznamující příjezd lodní soupravy. Němci říkali řetězovému parníku Kette, což je zkráceně Ketten-schlepper, ale Češi pro ten rachot a řinčení řenčák.

Kromě zmíněného randálu bylo nevýhodou tohoto způsobu vlečení zejména obtížné vyhýbání souprav a časté přetržení řetězu.

Přednost měla vždy loď plující proti proudu. Souprava plující po proudu musela zakotvit, rozpojit řetěz, nechat projet protější soupravu, připojit se k řetězu a pak teprve pokračovat. Když došlo k přetržení řetězu, tak si to posádka užila. Buďto stačila konec řetězu zachytit zvláštním hákem zvaným čertův dráp, nebo musela do člunu a zvláštními kotvami řetěz nalézt a vytáhnout na palubu. Důležitým členem posádky byl kovář, jehož základní povinností bylo pečovat o řetěz a v případě potřeby spojovat a rozpojovat jeho mohutné články pomocí nýtů.

Díky zvyšující se síle kolesových remorkerů a jejich větší obratnosti se řetězový provoz brzy přežil. V Hamburku začali odstraňovat řetěz již r. 1898, ale na českém Labi sloužil ještě dalšího půl století. Mezi průmyslovým Ústím n. L. a neméně průmyslovými Neštěmicemi byla řetězová plavba

provozována až do r. 1947, části řetězu leží na dně dodnes.

Na vlastní oči lze řetězový parník spatřit na hrázi obchodního přístavu v Magdeburku, kde stojí nedávno kvalitně renovovaný řetězák Gustav Zeuner.

Vezír

Příště: C. a K. marina vítězná

ŘETĚZÁK MAGDEBURG

Termínka

13.-15. 10. 2017	Kapka HKVS – 4. víkend (zkouškový) – Praha
15. 10. 2017	Orlický pětitratlon
3.-5. 11. 2017	ILŠVS – 4. víkend + ČLK SEALs zkouškový víkend – Pardubice
10.-12. 11. 2017	Podzimní sraz VS – Kolín
16.-19. 11. 2017	Námořní akademie – závěrečný víkend – Plzeň
24.-26. 11. 2017	ILŠVS – závěrečný víkend – Slapy
8. 12. 2017	Tortuga – Nymburk
6.-8. 4. 2018	Jarní sraz VS – Loučovice u Lipna
27. 4. – 1. 5. 2018	Skare – Seč
11.-13. 5. 2018	ČLK SEALs – úvodní víkend
26. 5. 2018	BsB regata – Brandýs nad Labem
7.-10. 6. 2018	Navigamus – Lipno nad Vltavou
17.-26. 8. 2018	ČLK SEALs – letní běh
14.-16. 9. 2018	VikingRace
28. 9. 2018	Napříč Prahou – přes tři jezy
2.-4. 11. 2018	ČLK SEALs – zkouškový víkend

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

METODICKÝ A INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ HKVS

číslo 50, říjen 2017

Vydává Hlavní kapitanát vodních skautů pro vnitřní potřebu.

Kapitánskou poštu dostávají emailem všichni registrovaní kapitáni oddílů vodních skautů, krajští kapitáni a činovníci HKVS. Pokud si přejete být zařazeni do databáze příjemců, či z ní naopak vyřazeni, pošlete svůj e-mail na adresu kp@skaut.cz. Aktuální číslo Kapitánské pošty i archiv starších čísel je k dispozici také na webových stránkách HKVS.

Přspěvky, postřehy, připomínky, informace, pozvánky či fotky zasílejte na adresu: kp@skaut.cz.

Do tohoto čísla přspěli: Martina Adamová – Sepka, Lukáš Bica – Šotek, Vladimír Cvrček – Vezír, Marta Diartová, Eliška Ebelová, Tomáš Fiala – Fialík, Jan Fischer – Hvězdář, Jaroslav Jägermann – Jarda, Jana Karaová – Kulda, Oldřich Pešina – Olda, František Pospíšil – Pošťák, David Svoboda – Cedník, Alena Šerhantová – Fižďa, Alena Vršková – Alča, přípravný tým srazů VS

Fotografie uvnitř čísla: Luďěk Demel – Luďa, Eliška Ebelová, Jaroslav Jägermann – Jarda, Jana Karaová – Kulda, Jan Kubrt, Jiří Novák – Lupen, Tomáš Oravec – Šamot, Michal Pavlů, Oldřich Pešina – Olda, Václav Štěpán – Liška, Petr Váňa, Hana Dejmková – Bobr, archiv Jakuba Axmana, archiv Hany Vencálkové – Venci, archiv Kapky HKVS, archiv Přístavu Třináctka Opařany, archiv SEALs, archiv VDV

Foto na titulní straně: Václav Štěpán - Liška

Redakční rada: členové Hlavního kapitanátu vodních skautů

Korektury: David Svoboda – Cedník • **Sazba:** Michal Pavlů

Junák – český skaut, přístav ORION Karlovy Vary
a Zapsaný spolek skautů a skautek Lilie
Vás zvou na 51. ročník tradiční skautské městské hry

KLÍČ K MĚSTU KARLA IV.

21. 10. 2017 od 8:00

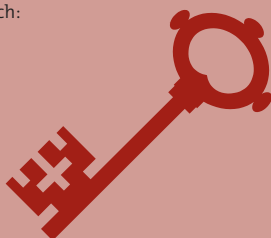
Karlovy Vary – Šibeniční vrch

Soutěží 4 – 5 členné hlídky v kategoriích:

- skautky – do 15 let
- skauti – do 15 let
- žabičky a světlušky – do 11 let
- vlčata – do 11 let
- benjamínci – do 7 let

Podrobné informace
a elektronická přihláška na

www.pristavorion.cz

Pod záštitou primátora města Karlovy Vary Ing. Petra Kulhánka

Karlovy VARY°

MSMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

